Влада — Радам!

Голос України

Газета Верховної Ради України ◆ № 161 (411) ◆ Середа, 26 серпня 1992 року ◆ Ціна 1 крб.

ЗОЛОТИЙ РЯДОК В ІСТОРІЇ НАШОЇ ДЕРЖАВИ

УРОЧИСТЕ ЗАСІДАННЯ З НАГОДИ СВЯТКУВАННЯ ПЕРШОЇ РІЧНИЦІ ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

22 серпня в київському Палаці культури «Україна» відбулося урочисте засідання, присвячене першій річниці проголошення незалежності України. Його відкрив Голова Верховної Ради України Іван Плющ.

Учасники зборів вшанували хвилиною мовчання пам'ять шахтарів, які трагічно загинули під час аварії на шахті імені Скочинського в Донецькій області.

Потім, звертаючись з привітанням до народу України, Голова Верховної Ради зазначив, що, незважаючи на складний трагічний і героїчний шлях, який передував Дню незалежності, всім нам невимовно пощастило, оскільки народ України одержав можливість вкласти свою працю, свій розум, частку свого серця і душі в розбудову вільної, незалежної, демократичної України.

У залі лунає Державний гімн України.

. Далі головуючий надає слово Президенту України Леоніду Кравчуку.

(Продовження на 2-й стор.).

Заява Президії Верховної Ради України

Президія Верховної Ради України висловлює рішучий протест у зв'язку з останніми подіями у Сараєво (Боснія і Герцеговина), де в результаті злочинних дій ворогуючих сторін, спрямованих проти зусиль ООН по врегулюванню конфлікту, український батальйон зі складу миротворчих сил ООН (СООНО) зазнав нових втрат.

20 серпня від снайперської кулі загинув старший прапорщик Віктор Солохін. В той же день внаслідок прицільного мінометного обстрілу було зруйновано два поверхи казарми, в якій міститься батальйон, а також знищено 8 автомобілів. Це вже третій випадок цілеспрямованих акцій проти українського батальйону, що призвів до людських жертв.

Рішення Верховної Ради України направити у відповідь на звернення ООН добровольчий контингент своїх збройних сил у Боснію і Герцеговину було продиктовано щирим бажанням сприяти якнайскорішому врегулюванню конфлікту, що забрав життя вже десятків тисяч людей на цій ще донедавна мирній землі. В екстремальних умовах військовий підрозділ з України робить все можливе, щоб забезпечити безпосередню безпеку сараєвського аеропорту та його споруд і тим самим сприяти розвантаженню літаків з гуманітарною допомогою та її безпечному транспортуванню.

Цілеспрямовані провокаційні обстріли військовослужбовців СООНО є грубим порушенням принципів та норм міжнародного права і можуть розглядатися країнами, що надсилають свої військові контингенти до миротворчих сил ООН, як ворожі акції проти їх громадян. В цьому зв'язку Президія Верховної Ради України рішуче вимагає від конфліктуючих сторін вжити всіх заходів для негайного і беззастережного припинення спланованих ворожих дій проти українського батальйону у складі миротворчих сил ООН.

Президія Верховної Ради України звертається до Генерального секретаря ООН, Ради Безпеки ООН з настійним проханням використати весь авторитет і можливості Організації для неухильного виконання резолюції 770 Ради Безпеки з метою гарантування максимальної безпеки військовослужбовців українського контингенту сил ООН. В разі неприйняття відповідних заходів Україна залишає за собою право розглянути питання про дальший статус українського батальйону в зоні конфлікту.

м. Київ.
21 серпня 1992 року.

Авіалайнер «Мрія», на борту якого 160 тонн медичних ліків для лікарень і клінік Харківської, Львівської і Київської областей, сідає на злітну смугу аеропорту «Бориспіль». Розчулений голова Комісії ВР України з питань Чорнобильської катастрофи Володимир Яворівський відкриває обійми пілотам: дякує їм і такому далекому, але близькому, американському Фонду «Дітям Чорнобиля», який не на словах, а на ділі сприяє загоєнню ран після атомної трагедії.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

УКРАЇНА — УЗБЕКИСТАН:

ВІДНОСИНИ — НА ДЕРЖАВНИЙ РІВЕНЬ

Учора з офіційним візитом до України прибув Президент Республіки Узбекистан Іслам Карімов. Біля Маріїнського палацу його зустрів Президент України Леонід Кравчук. Згодом розпочалися українсько-узбекистанські переговори на найвищому рівні. З українського боку у них також взяли участь Прем'єр-міністр Вітольд Фокін, міністр закордонних справ Анатолій Зленко, міністр оборони Костянтин Морозов, голова Комісії Верховної Ради України у закордонних справах Дмитро Павличко та інші офіційні особи. Були обговорені питання, що становлять обопільний інтерес.

Того ж дня сторони підписали кілька українсько-узбекистанських документів. Найважливіший з них — Договір про основи міждержавних відносин, дружбу й співробітництво між Україною і Республікою Узбекистан. Крім того, підписано угоду між Урядом України і Урядом Республіки Узбекистан про торговельно-економічне співробітництво на 1993 рік, а також протокол про встановлення дипломатичних відносин між двома країнами.

Після церемонії підписання документів Леонід Кравчук та Іслам Карімов відповіли на запитання журналістів.

Сьогодні делегація республіки Узбекистан на чолі з ПрезидентомІсламом Карімовим відбула до Ташкента.

ЗОЛОТИЙ РЯДОК В ІСТОРІЇ НАШОЇ ДЕРЖАВИ

З ВИСТУПУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ЛЕОНІДА КРАВЧУКА

Вельмишановне товариство!

Дорогі співвітчизники!

Шановні гості!

У духовному і політичному житті кожного народу є події й роки, які назавжди входять у його історію, свідомість, визначають характер його буття, місце й роль у світових цивілізаційних процесах. Тепер маємо і в нашій історії такий рік, такі події, які перед усім світом засвідчили незнищенне прагнення українського народу до вільного, щасливого, заможного життя. Рік той — тисяча дев'ятсот дев'яносто перший від Різдва Христового, рік проголошення Акта про державну незалежність України, рік воскресіння народу, об'єднаного великою ідеєю свободи.

Так склалося, що досі ми, українці, звертаючи погляд на свою історію, знаходили на її сторінках переважно події сумні, смутні. Наша пам'ять міцно зафіксувала такі сторінки, як зруйнування золотоглавого Києва, битву під Берестечком, Переяслав і Гадяч, драматизм Полтавського бою і трагедію Батурина, підступне підле нищення Січової Запорозької республіки, Емський указ і Валуєвський циркуляр про заборону української мови. А з недавніх історичних подій — бій під Крутами, муравйовські погроми, розстріляне відродження 20-х, голодомор тридцять третього, чорна наруга 37-го, операція «Вісла», Чорнобиль...

Називаючи важкі сторінки нашої історії, ми зовсім не хочемо закреслити те велике і світле, яке підносить наш народ до вершин цивілізації, визначає його заслуги перед людством. Адже на нашому славному історичному шляху були могутня Київська держава Володимира Великого та Ярослава Мудрого, волелюбне Галицько-Волинське князівство, перша християнська республіка в Європі — Запорозька Січ, незабутні герої визвольних змагань 17-го сторіччя, відчайдушний порив до свободи часів Івана Мазепи, започаткування власної державності в Українській народній республіці, безсмертний подвиг солдат і партизанів України у Великій Вітчизняній війні.

Згадаймо сьогодні на нашому урочистому зібранні найвидатніших з-поміж тих, чиї імена назавжди увійшли в історичну пам'ять, у душу народу українського.

Великого у звершеннях, у любові до землі предків і трагічного у помилках Богдана-Зіновія Хмельницького.

Грізного вояка, оборонця вольностей козачих Івана Сірка.

Мудрого будівничого й політика, до скону відданого ідеї незалежності української Івана Мазепу.

Творця першої української конституції Пилипа Орлика.

Незламних і гордих мучеників-в'язнів царських казематів Павла Полуботка і Петра Калнишевського.

Героїв народних повстань Івана Гонту, Максима Залізняка, легендарних Устима Кармелюка і Олексу Довбуша.

Згадаймо засновника української академії, колиски духовності і вченості нашого народу, митрополита Київського Петра Могилу.

Літописців козацьких і кобзарів, поетів і філософів, істориків і етнографів — усіх тих, хто не давав згаснути ідеї українського визволення, підтримував і підживлював інтерес до українського минулого, до української мови, до української культури, пробуджував національну свідомість, вірив, як молоді кирило-мефодіївські братчики, що «Україна буде непідлеглою...»

У дні найстрашнішої політичної та духовної руйнації, коли народові нашому було «на віки вічні» відмовлено у праві бути самим собою, прийшов у світ великий Кобзар, святий страдник і пророк Тарас Шевченко з новим заповітом, з новим і праведним законом, за яким було зміцнено підвалини української духовності.

У найважчі часи сміливо піднімали свій голос за волю і демократію, за Україну такі велети духу, як Григорій Сковорода, Пантелеймон Куліш, Микола Костомаров, Маркіян Шашкевич, Іван Франко, Михайло Драгоманов, Леся Українка.

Серед видатних діячів новітньої нашої історії, історії кривавих, але й героїчних змагань за вільну й незалежну Україну ми не можемо сьогодні не згадати Михайла Грушевського і його сподвижників, які привели Україну до поетапного проголошення чотирьох Універсалів.

Ось яких велетнів духу народила наша земля, ось які люди торували державницький шлях до незалежності України, до сьогоднішнього дня. Воістину хресним був той шлях, але водночас і величним.

Тож прийшла Україна до своєї незалежності не лише з мартирологами катастрофічних втрат, згадками про болісні поразки й сторіччя колоніального ярма. Маємо сьогодні в національній нашій скарбниці неоціненні скарби, витворені невтомною, натхненною працею, генієм народу. Маємо велику культуру, без якої була б неповною, біднішою культура європейська і загальнолюдська. Маємо науку, вчених, здатних вирішувати найскладніші завдання на рівні вимог сьогоднішніх світових стандартів. Маємо створені за останні роки сучасну ракетну науку і техніку, високорозвинуту електроніку, машино- і літакобудування. Маємо мільйони талановитих робітників найвищої кваліфікації, які спроможні забезпечити діяльність великих індустріальних гігантів. Маємо родючі землі і працьовите селянство, здатне прогодувати не тільки свій народ.

І саме тут, на цьому місці логічно виникає запитання, а де ж воно все це, чому не працює, чому ми так відстали від західних країн, чому вимушені просити кредити, жебракувати? Хоч відповіді на ці запитання давалися і не раз, але в річницю незалежності слід ще раз нагадати. Бо це питання принципове. Головна причина — багаторічне панування тоталітарної, командно-адміністративної системи, допущені перекоси в економічному розвитку, імперський диктат центру. Для того, щоб перебороти наслідки минулого, потрібен час і великомасштабні, рішучі дії.

І все ж я переконаний, що великий творчий потенціал народу, давні працелюбні традиції, підтримка й розуміння демократичних держав світу сьогодні дають нам можливість, подолавши кризові явища, позбувшись тягара минулого, з гідністю ввійти у світове співтовариство, реалізувати надії та сподівання мільйонів наших співгромадян на краще, щасливе, вільне життя. Запорукою цього є і підсумки грудневого референдуму. Адже саме на ньому всьому світові було явлено неспростовний доказ того, чого прагне народ України. Референдум став справжнім всенародним багатоголосим вічем, багатомільйонною Радою спадкоємців славних лицарів Війська Запорозького, героїчних оборонців Української Народної Республіки, солдат і партизанів другої світової війни, героїв і мучеників Української Повстанської Армії.

На всеукраїнській Раді вагоме слово сказали й мільйони росіян, євреї, поляки, татари, греки, угорці — всі ті, кому Україна, її земля стала рідною, чиїми працею і талантом множаться її слава, її духовні та матеріальні скарби. Вони повірили, що житимуть тут рівними серед рівних, матимуть усі можливості для розвитку культури, всі права і свободи людини. І так дійсно є і так буде.

На тій віковій Раді повноголосо прозвучало також слово мільйонів українців, яких злі вітри історії розкидали по всіх континентах, нащадків тих, кого в невільничих валках гнали на торг до Кафи й Стамбула, на золоті й вугільні копальні Воркути та Сибіру, хто тікав від голоду й злиднів до Зеленого Клину, від переслідувань — до Праги й Парижа, Відня й Нью-Йорка, шукав щастя в преріях і лісах Канади й Сполучених Штатів, пампасах Аргентини, джунглях Бразилії, напівпустелях Австралії. Користуючись нагодою, хочу щиросердно привітати делегатів і гостей Всесвітнього форуму українців, присутніх у цій залі, висловити надію, що вони братимуть безпосередню участь у розбудові Української держави, будуть утверджувати її славу, примножувати притаманні українському народові традиції добра, миру, злагоди.

Дорогі друзі! Визначаючи історичну значущість для України, для всього світового співтовариства Акта про державну незалежність і грудневого референдуму, ми мусимо чітко усвідомити сьогодні велич і відповідальність завдань, що постали перед українським суспільством, завдань творення вільної, демократичної, соборної Української держави. Ми не можемо, не маємо права зрадити сподівання й святу віру нашого народу, розміняти їх на дрібні мідяки політичних сварок, знову, як це вже було в нашій історії, віддати Україну на поталу. Це був би непростимий, смертний гріх сьогоднішніх українських державців, політиків та ідеологів, промисловців, аграріїв та вояків.

Серед пріоритетних програм розбудови нашої державності чи не найпершою, найважливішою, на мою думку, є програма розвитку, творення нових політичних структур молодої держави. Адже сьогодні вже всім зрозуміло, що ми не можемо розв'язати жодного серйозного завдання, залишаючись у межах старої політичної системи, породженої колишнім колоніальним статусом.

Звичайно, за рік, що минув від дня проголошення Акта про незалежність, зроблено чимало, щоб подолати найістотніші вали, які гальмували розвиток нашого політичного та економічного життя.

Прийнято важливі закони, що дозволяють нам жити й діяти в іншій системі цінностей, в інших, не колоніальних, координатах. Верховна Рада затвердила «Основи національної економічної політики». Вони підтверджують, що ми хочемо вийти зі складної економічної ситуації мирним, демократичним, правовим шляхом, провести реформи цивілізовано, спокійно. І це вже робиться.

Однак все, про що мовлено, то лише перші кроки творення нової політичної системи незалежної Української держави. Очевидно, першорядним завданням у цьому плані є максимальне прискорення роботи над новою українською Конституцією, яка спиралася б на багатовікові демократичні традиції нашого народу, досвід розвинутих демократичних держав Заходу.

Впевнений, що народ України скаже своє мудре і вагоме слово з цього приводу і проголосує за таку Конституцію, яка забезпечить йому вільне, демократичне і щасливе життя!

Шановне товариство! Ми добре усвідомлюємо, що незалежність України принесла нашому народу довгождану, вистраждану віками волю. Але багато людей сьогодні запитують: а чому ж переважна більшість чесних і працьовитих громадян враз опинилася за межею бідності, а пенсіонери та інші вразливі верстви — взагалі на межі жебрацтва? Навіщо така плата за волю?

Мені можуть також справедливо зауважити, що не так давно люди жили краще, ніж тепер. Але хіба можна переробити життя без економічних жертв, хіба можна його змінити швидко й легко?

Саме нашим поколінням випала історична можливість сказати — годі. Віднині ми самі будемо господарювати на своїй землі.

Вихід з кризи і шлях до світової цивілізації пролягають через докорінні економічні реформи. Ми зможемо їх провести тільки спираючись на довіру людей. І не треба при цьому заново «відкривати Америку». Ми мусимо збудувати таку економіку, яка б забезпечила незалежне і заможне життя людей. А цього не досягти без її відродження й розвитку на якісно новій основі.

Ми визначились щодо своєї економічної політики, але проводимо її надто повільно. Весь час сумніви, спроби повернути назад, залякати майбутніми потрясіннями.

В народі кажуть: якщо навчити, то й папуга занявчить. Але мишей ловить тільки кіт. Тому треба опиратися на тих, хто вміє працювати по-новому. Якщо ж зупинитись або повернути назад під виглядом пошуків третього шляху, то це буде не виходом із становища, а справжнім економічним крахом.

Наступними послідовними й енергійними кроками мають бути приватизація і демонополізація, бо без приватної власності та конкуренції ринок також неможливий. Без цих кроків збільшити виробництво, пропозиції товарів не можна.

Для того, щоб названі важелі діяли, їх потрібно підкріпити солідною фінансовою базою, стабілізаційними валютними фондами, відповідним законодавством і обв'язково надійною системою соціального захисту населення.

Звідси висновок перший. Зупинитися на шляху до ринку неможливо. Отже, необхідно діяти послідовно, грамотно, рішуче.

Однобічні заходи й нерішучість призведуть лише до нових потрясінь, розчарувань і створять додаткову можливість використати ситуацію консервативним силам.

Висновок другий. Систему ринкових відносин, нові форми економічного життя не можна налагодити за короткий час. І тут вирішальним фактором буде ставлення до реформи людей. Вони стануть можливими тільки тоді, коли населення визнає нову систему господарювання, виявляючи ініціативу в її запровадженні.

Психологічний фактор може зупинити будь-які реформи на шляху до ринку, якщо не буде вжито запобіжних заходів. Тобто владні структури мають проводити економічну політику відкрито і ясно, дотримуючись законів, щоб у населення не було підозр і щоб воно переконалося у правильності реформ і дій уряду, влади на місцях. У свою чергу, це дасть можливість активізувати творчу енергію людей, позбутися зрівнялівської психології, створити нормальні

(Закінчення на 8-й стор.).

НАС ЄДНАЄ ДЕРЖАВА

(НОТАТКИ ІЗ ВСЕСВІТНЬОГО ФОРУМУ УКРАЇНЦІВ)

Кому з делегатів, гостей Всесвітнього форуму українців і тих, хто спостерігав за його роботою, не спадала на гадку пісня «Чуєш, брате мій». Віками, століттями покидали матірну землю її сини і дочки, гнані війнами, злиднями, чужоземними правителями. Проте розсіяні по світах вони все ж як найдорожчий скарб зберігали у своєму серці українське слово, пісню, спогад про рідну, але таку далеку землю.

ПОШУК ШЛЯХІВ ДО ЗЛАГОДИ

І ось вперше нинішнього року журавлі повертаються з вирію.

У рамках Всесвітнього форуму українців: доповіді і співдоповіді, звернення, заяви, меморандуми, круглі столи, прес-конференції, брифінги для журналістів, а поза тим — виставки, концерти, музейні експозиції. І найголовніше — живе безпосереднє спілкування один з одним, дискусії, суперечки, словом колосальний інтелектуальний штурм проблем державотворення. Бо ж саме це основна тема форуму, його дух і буква. Відкриваючи форум, голова оргкомітету, Державний радник з гуманітарних питань М. Жулинський так визначив завдання форуму: важливо нині використати світовий потенціал нашої нації, а для цього виробити нові, з позиції незалежної України, орієнтири діяльності всього українства, нові ідейно-методологічні засади і форми культурно-освітянської праці, нові принципи формування громадсько-політичних структур на основі національного замирення з метою будівництва держави, ім'я якій — Україна.

Отож відомі громадські діячі, народні депутати, члени уряду України, керівники політичних партій і рухів, громадських організацій, національних товариств, творчих спілок, митці і журналісти, бізнесмени і фермери, вчені і лікарі, представники різних релігійних конфесій, об'єднань і спілок діаспори з двадцяти шести країн, делегації з усіх областей України, з Республіки Крим, міст Києва і Севастополя три дні напружено працювали, переслідуючи благородне бажання консолідуватися навколо загальної національної мети — відданого служіння незалежній Україні.

На форумі виступив Президент України Л. Кравчук. Він підкреслив, що нині відбувається становлення нової державної нації, до якої вливаються всі без винятку етноси України, повністю зберігаючи свій національний корінь. Україна, — сказав Президент, — забезпечить їм усім рівні права. Зберігаючи свою національну самобутність, ми стаємо громадянами України, яка дбає про всіх, не розділяючи їх за національною, соціальною, расовою чи якоюсь іншою ознакою. Тільки така демократична держава має історичну перспективу, має майбутнє.

Справжньою подією на форумі стала доповідь «Україна на шляхах державотворення» Івана Дзюби, президента Республіканської асоціації україністів. Доля економічних реформ, проблема кадрів, розстановка політичних сил — таке коло вузлових питань, на яких зупинився Іван Дзюба. Чи не судилося нинішній незалежній Україні остаточно і назавжди поховати саму ідею української державності? — запитав доповідач. На його думку, компрометація цієї ідеї йде повним ходом і в усіх можливих напрямах. Усім зрозуміло, що нинішня Українська держава далеко не та, якої ми хочемо. Але іншої ми сьогодні не маємо.

З доповіддю «Західна діаспора: завдання і перспективи діяльності» виступив президент Світового Конгресу Вільних Українців Юрій Шимко. Він відзначив, що саме Україна розгромила останню імперію та змінила назавжди геополітичне обличчя Європи і світу. Без вільної України не зникли б ідеологічні та політичні кордони, які віками розділяли українців з України та західної діаспори.

Член координаційної Ради товариства «Славутич» Олександр Руденко-Десняк зупинився на проблемах східної діаспори, усвідомлення нею своєї ролі. Він оголосив головний результат соціологічного опитування за темою «Українці в Росії», який свідчить про надзвичайно високий рівень орієнтації східної діаспори на Україну. Промовець також висловив сумнів щодо знайомої тези: «Спочатку держава, а все інше потім...»

У перший день роботи форуму виступили Микола Лебедь (США), Іван Драч (Україна), Павло Попович (Російська Федерація), Дмитро Павличко (Україна), Богдан Гаврилишин (Швейцарія), Василь Маркусь (США), Павло Мовчан (Україна), Олександр Гаркавець (Казахстан), Мирослав Маринович, Лариса Скорик, В'ячеслав Чорновіл, Михайло Горинь, Костянтин Морозов (Україна). Було обговорено історико-політичні, міжнародні, мовно-культурні, суспільно-політичні проблеми незалежної України. Особливе зацікавлення викликали співдоповіді з питань безпеки.

ПРОБЛЕМИ КУЛЬТУРНИЦЬКІ, ВІЙСЬКОВІ, МОЛОДІЖНІ...

22 серпня учасники форуму брали участь у засіданнях наукових секцій. Обговорювалися актуальні проблеми, що стоять перед Україною.

Так, наприклад, на засіданні секції «Відродження та розвиток національної культури» йшлося про особливості культурної ситуації в Україні та перспективи розвитку людства в гуманітарній сфері. Виступаючи на ньому, міністр культури України Лариса Хоролець, зокрема наголосила, що очолюване нею міністерство відмовилося від командно-адміністративного керування культурою. Натомість приділятиметься значна увага вихованню справжніх фахівців у цій сфері. У той же час доповідачка зазначила, що сьогодні конче необхідно дати світові правдиву інформацію про Україну.

Питання, що стоять перед конкретними галузями культури, обговорювалися на п'яти тематичних підсекціях.

Про те, як поліпшити українську освіту в нас і за кордоном, дискутували вчителі й викладачі на секції національної освіти й шкільництва.

Проблеми розбудови Збройних Сил України, воїнів-українців світу стали найголовнішими на секції «Актуальні питання національної безпеки».

Представники вісімнадцяти організацій взяли участь у роботі секції «Молодіжна політика і співпраця молодіжних організацій». З доповіддю на тему «Як бачиться молодіжна політика в Україні» виступив голова Комісії з питань молоді Верховної Ради України Анатолій Матвієнко.

Пошуки шляхів до порозуміння між представниками різних релігійних конфесій стали основними на секції «Міжконфесійні відносини». Представники багатьох наших церков загострили увагу на тому, щоб використати досвід міжрелігійного порозуміння в західній діаспорі для уникнення релігійних антагонізмів в Україні.

Темою розмови ділових кіл діаспори, представників уряду, парламенту, банкірів, підприємців і бізнесменів з України були проблеми ринку. Ця секція Всесвітнього форуму українців працювала в Міністерстві зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі. Особливу увагу промовці приділили проблемам розвитку малого бізнесу, концептуальним основам реформування української економіки, сфері інженерних розробок і впровадженню новітніх технологій в Україні, інноваційним процесам і земельній реформі.

Останній день роботи форуму поволі позбувався сентименталізму й пафосності і тому вселяв надію, що лишиться не тільки черговим урочистим заходом, а й зробить конкретний внесок у розбудову нашої державності.

За «круглим столом» науковців кілька професорів запропонували створити всесвітнє об'єднання українських учених. Щоправда, відомий науковець і громадський діяч Сергій Рябченко заперечив: «Чи знає хтось із присутніх у залі всесвітнє об'єднання науковців англійських, німецьких чи французьких? Або чи відбувається десь у світі аналогічні форуми англійців, французів, німців?»

На адресу Всесвітнього форуму українців надійшли вітальні телеграми, наприклад, від аналогічних конгресів угорців і поляків.

А найголовнішим, мабуть, результатом останнього дня роботи форуму став Маніфест політичних партій, рухів, об'єднань, угруповань, громадських організацій як України, так і зарубіжного українства. В ньому задекларовано прагнення до злагоди і взаєморозуміння, до згоди у великому сімействі державного народу України в ім'я свободи, демократії та справедливості.

СВЯТО СВОБОДИ

Майдан Незалежності став центром святкування першої річниці нашої свободи. Тут відбувалися концерти майстрів мистецтв, діяли пересувні виставки народних умільців. Майдан вирував прапорами, піснями, квітами, усмішками. Звідси й вирушили учасники Всесвітнього форуму українців до святого для всіх місця — пам'ятника Тарасу Шевченку. Незабутні хвилини, коли кожен звітував за своє життя і звіряв його з безсмертними заповітами Великого Кобзаря.

Того ж дня відбувся молебень у храмі Святої Софії, який провів Патріарх Мстислав. Разом з учасниками форуму, киянами у храмі — Президент України Леонід Кравчук з дружиною. А ще в програмі свята — проходження частин Національної гвардії Хрещатиком. Під звуки військового оркестру крокують ставні юнаки — надія молодої Української держави, її захисники.

Передача керівництву України символів й історичних реліквій, що символізували діяльність УНР в екзилі, відбулася того дня в Маріїнському палаці. Цим ознаменовано завершення 73-річного існування уряду поза межами своєї матері-України.

Відроджено Києво-Могилянську академію. Урочистості з цього приводу розпочалися на площі біля святої Софії святковим передзвоном і піснями. Тут же розпочалося театралізоване дійство, яке від старовинної споруди, через Андріївський узвіз, перемістилося на Контрактову площу.

Преамбулою до офіційної частини відкриття академії стали виступи акторів з монологами про історію славетного українського вузу. І ось брама учбового закладу відчиняється.

У теплі надвечір'я тисячі й тисячі людей заповнили Софіївську площу. Такого грандіозного й хвилюючого дійства ця старовинна площа ще не знала. Адже вперше за всю історію, як заявив, відкриваючи всеукраїнське віче, народний депутат, голова Республіканської партії Михайло Горинь, українська родина прислала своїх представників з усіх кінців землі. Хвилиною мовчання було вшановано борців за незалежність, які віддали своє життя задля становлення й утвердження Української держави.

На всеукраїнському вічі виступив Голова Верховної Ради Іван Плющ. Він, зокрема, сказав:

— Нашу державу руйнували і грабували. Трагізм української долі посилювався тим, що народ наш не тільки поневолювався, але й був вічно гнаний зі своєї землі — за любов до неї, за протистояння злу.

Розсіяний по світах злиднями і війнами, він воскресав знову й знову, як гордий птах, як отой лелека, що завжди повертався до рідного Дніпра.

Іван Плющ торкнувся у своєму виступі й болючих питань сьогодення:

— Сьогодні дорікають, що ми обрали не той шлях, бо погіршується життя народу. Але кризові явища, з якими ми зіткнулися, не є специфічно українськими. Їх переживають усі країни колишнього Союзу та Східної Європи, а також ті країни, які були менше деформовані «реальним соціалізмом».

Я переконаний, що нам потрібно будувати не просто державу, а саме Українську державу. Це значить, що в ній повинна відродитись наша рідна мова, про яку мусить бути твердо сказано в Конституції як про мову державну.

Слід відкинути всі кривди, суперечності й усвідомити, що ми є громадянами незалежної України, в якій житимуть наші нащадки і яку ми повинні зробити сильною й процвітаючою.

Єдність і тільки єдність всіх нас сприятиме цьому!

До єднання, консолідації, злагоди закликали всі учасники загальнонародного віча — Патріарх Мстислав, Ярослава Стецько — представник західної діаспори, відомий політичний діяч Юрій Бадзьо, інші оратори. Патріарх Мстислав передав бойовий прапор Залізної дивізії УНР командиру однієї з частин Національної гвардії.

Лине гімн «Ще не вмерла Україна». В небі спалахує святковий феєрверк.

Полосу підготували Наталя ДЗЮБЕНКО, Ігор ГРУШКО, Володимир ТЕТЕРУК.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

ПЕРШІ НАГОРОДИ СУВЕРЕННОЇ УКРАЇНИ

вручив з нагоди річниці проголошення нашої незалежності Президент України Л. Кравчук минулої суботи

Почесна відзнака Президента України, заснована відповідно до нашої Конституції, присуджується за особисті заслуги в розбудові незалежної, суверенної держави, розвитку економіки, науки і культури України, за активну миротворчу, благодійну, милосердну, громадську діяльність.

Першими мали честь урочисто одержати таку нагороду: письменник, громадський діяч О. Гончар; видатний конструктор авіатехніки, керівник Авіаційного науково-технічного комплексу імені О. Антонова П. Балабуєв. (Укази Президента України про нагороди опубліковані в «Голосі України» 22 серпня 1992 р.).

Двоє кавалерів Почесної відзнаки Президента України — командир взводу артилерійської розвідки у складі українського батальйону миротворчих сил ООН з підтримання миру в Югославії С. Топіха та майор Національної гвардії України зв'язківець В. Ігнатьєв — загинули, виконуючи військовий і громадянський обов'язок. Вони відзначені посмертно.

Почесних нагород удостоєні 12 чоловік.

Артем ПРОХОРЕНКО.

ЗРАЗОК БОЙОВОГО ПРАПОРА

Уперше

Одній із військових частин Львівського з'єднання Національної гвардії України вручено перший зразок Бойового прапора, що вважається спільністю прапорів Володимира Великого, Українських січових стрільців і Державного прапора України.

Автори Бойового Прапора — майор гвардії Олександр Лобацук і Голова комітету захисту національних символів України Орест Карелін-Романишин. Виготовила і вишила прапор дружина Ореста — Наталія.

Прапор було освячено представниками духовенства, заступник представника Президента у Львівській області Віра Ляськовська привітала особовий склад військової частини від імені громадськості міста та Львівщини.

Капітан гвардії Михайло ГРИНИШИН.

Львів.

КРЕП ПІДЗЕМНИХ ГОРИЗО[НТІВ]

Цього разу трагедія трапилась на наймолодшій шахті Шахтарського району Донецька — імені Скочинського, де працює близько 4 тисяч чоловік. Ще донедавна це підприємство часто згадувалося у всіляких святкових урочистих звітах. Шахта була однією з найліпших у Європі, підземні горизонти сягали тут за 1200 метрів. Забували лише про одне — шахта вищої категорії у небезпеці, про що час від часу жорстоко свідчили свіжі могили на місцевому кладовищі. Та згодом про «рекордсменку» ніби забули. Часи показухи минули, хоча тут, як і досі, в надтяжких природних умовах люди продовжували справно працювати, рубаючи вугілля.

І ось цими серпневими днями шахта імені Скочинського знову у всіх на вустах. У п'ятницю 21 серпня її підземні горизонти здригнулися від восьми потужних вибухів. То нагадав про себе підступний газ — метан. На допо[...]
поспішили [...]
гірничорятівн[...]
хія не минул[...]
таті загинул[...]
тіла яких вж[...]
верхню. Сере[...]
ник головног[...]
ти А. Ляшен[...]
вентиляційно[...]
С. Мацкевич[...]
ників сього[...]
у лікарні. Б[...]
тарів залиш[...]
основної роб[...]
жежа під з[...]
досі.

ДИТЯЧІ ЗАБАВИ?

Ситуація

Вже тиждень у Чернігові йде запис до УНСО — Української національної самооборони. Місто обклеєне провокаційними листівками, які запрошують «фізично здорових чоловіків без зайвих психологічних комплексів... взяти участь у діях, спрямованих на захист національних інтересів у Придністров'ї, Криму та інших регіонах». В тексті вказується й адреса для звернень — будинок крайової організації Руху. За поясненням звернувся у штаб організації:

— Ми ніякого стосунку до згаданого не маємо, — сказав відповідальний секретар крайової організації Руху М. Данилюк. — Все це, як на мене, дитячі забавки. Я розмовляв з сімнадцятирічним лідером осередку УНСО, питав його: «Що ти можеш? Як когось захищатимеш, коли навіть в армії не був?» Він пояснив, що до штабу Руху приходить багато людей, тому й вирішили влаштувати запис біля нашого приміщення. Ми розцінюємо ці дії як несерйозні і рішуче відмежовуємось від них.

Пощастило поговорити і з керівником чернігівського загону УНСО Сергієм Солов'єм про явну компрометацію демок[...]
німи ант[...]
діями.

— А ми [...]
тів не вілне[...]
жив він [...]
винна с[...]
ми за неї [...]

Під час [...]
спростував [...]
родинні з[...]
обласної о[...]
ки комуніс[...]
хайлом Сол[...]

Підтримк[...]
рення у чер[...]
ло — до [...]
лише кільк[...]
підстави дл[...]
ди направл[...]
у яких рук[...]
добро [...]
дяді з [...]
УНСО?

Серг[...]

Чернігів.

Спорт

ЗА ДИПЛОМАТАМИ — ПРАВО НА РЕВАНШ

Футболісти київського «Динамо» можуть тільки позаздрити тій кількості глядачів, яку зібрав їх рідний стадіон на матч збірної команди зарубіжного дипломатичного корпусу, котрий працює в Україні, із збірною українських журналістів. Правда, треба віддати належне, руку до цього доклали президент ФК «Динамо» Віктор Безверхий, директор стадіону «Динамо» Анатолій Калоша і Марк Шемета, працівник футбольного клубу.

Цей матч проводився на честь Дня незалежності України і без перебільшення став окрасою свята. Святковий настрій панував на трибунах, які відгукувалися на будь-яку атаку, дотепний фінт. Правда, журналісти із притаманною їм відвертістю приховали від дипломатів той факт, що вони разом тренуються вже кілька років, що середній вік у них дещо нижчий, ніж у суперників. Та суперники із притаманною їм дипломатичністю не звернули уваги на ці обставини і продемонстрували відмінну зіграність і стійкість.

А ці якості знадобилися, бо журналісти, скориставшись незіграністю дипломатів, забили їм три м'ячі (Суддя — «Голос України», Корзаченко і Сай — «Спортивна газета»). Потім гра вирівнялася і працівник посольства ФРН Рольф Любберс після красивої атаки не схибив. Треба додати, що м'яч кілька разів після ударів дипломатів влучав у штанги. У другому таймі Рольф Любберс забив ще один красивий м'яч і перевага журналістів стала незначною. От тут і довелося прибігти до таємної зброї журналістів, які випустили на поле старійшину свого корпусу Ігоря Кононучка. Гол, правда, він не забив, але після його атак захист дипломатів занервував. І молоді футболісти Сай, Щербачов (Телерадіокомпанія) і Ковальчук («Голос України») забили ще по голу. 6:2 — цього разу виграли журналісти. Але попереду матч-реванш. Звичайно, після спільних тренувань, про які журналісти домовилися з дипломатами за святковою вечерею.

А, можливо, працівники українського міністерства закордонних справ створять і свою команду, щоб помірятись силами з іноземними дипломатами на футбольному полі. Журналісти також не відмовляться зіграти із українськими дипломатами. До речі, футбольні збірні мають і Верховна Рада, і Кабінет міністрів. Це інформація для роздумів дипломатам, парламентарям, міністрам, журналістам. Отже, давайте частіше зустрічатися не тільки в офіційній обстановці.

І ще одне — цей матч відбувся завдяки зусиллям дуайєна дипломатичного корпусу у Києві Надзвичайного і Повноважного Посла ФРН в Україні Хеннекке Графа фон Бассевітца, який був, здається, і дипломатів і тренером, і начальником команди, і болільником. Правда, він вболівав за обидві команди. Тобто за футбол.

Ну, а глядачі побачили не полі тих, хто пише для них. Це — журналісти «Спортивної газети», «Робітничої газети», «Незалежності», «Молоді України», «Демократичної України», Укрінформу, Телерадіокомпанії і «Голосу України». А їм протистояли дипломати дев'яти країн — США, Канади, Великобританії, ФРН, Угорщини, Данії, Росії, Італії, Голландії. Чим не збірна світу? І якщо подібні матчі відбуватимуться, то для дипломатії вони принесуть не меншу користь, ніж зустрічі за круглими, квадратними, овальними столами. Тим більше у збірній світу грали посли Угорщини, Данії, Італії, Росії, тимчасово повірений у справах Канади в Україні... До речі, грали вони чудово. А на відмінно відсудили цей матч відомі в Україні арбітри Костянтин Віхров, Анатолій Куцев і Олег Первушкін. Їм також палка дипломатична і журналістська подяка.

Олександр БІЛИК,
учасник матчу.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

Анонс

ПОЛІТОЛОГИ І ЧАС

Інститут підвищення кваліфікації викладачів вузів при Київському університеті, Політологічний центр при університеті святого Володимира, Київське відділення Української асоціації політологів, Українська асоціація молодих політологів і політиків проводять 25 серпня — 5 вересня першу сесію Вищої політологічної школи України.

Кияни мають намір зібрати своїх однодумців та опонентів задля конструктивної розмови про формування національної політологічної школи. Безперечно, в її становленні провідну роль мають відіграти професіонали, люди, позбавлені стереотипів і кон'юнктурних підходів до своєї справи. Саме тому однією з найважливіших проблем, яка потребує негайного розв'язання, організатори сесії вважають підготовку і перепідготовку кадрів політологів, враховуючи сучасні вимоги, сформульовані в матеріалах науково-практичної конференції «До нової України — шляхом реформ» і в листі Міністерства освіти України від 12 квітня цього року.

У роботі школи візьмуть участь провідні вчені країн СНД, зарубіжні політологи, працівники державних органів, представники громадських організацій.

Власна інформація «ГУ».

Футбол

ІЗ СУДДІВС[ЬКИХ] ПРОТОКО[ЛІВ]

ВИЩА ЛІГА. ДРУГИЙ ТУР.

«ТОРПЕДО» — «ВОЛИНЬ». 4:1. 2500 глядачів. Суддя О. Тютюн (Фастів). Голи: Бакалов (53), Іванов (55), Заєць (80), Федоренко (82) — у господарів; Вовчук (83) — у гостей. Попереджено О. Бондаренка («Торпедо»), Антонюка, Польного, Дикого, Зуба (усі — «Волинь»).

«ДНІПРО» — «ТАВРІЯ». 3:0. 3000 глядачів. Суддя Л. Бавикін (Харків). Голи: Коновалов (36), Максимов (59), Беженар (87, з пенальті). Попереджено Турчиненка, Гудименка (обидва — «Таврія»).

«ЗОРЯ»-МАЛС — «ДИНАМО». 1:0. 8100 глядачів. Суддя В. Авдиш (Сімферополь). Гол: Севідов (71). Попереджено Мазура («Зоря»-МАЛС) і Панкратьєва («Динамо»).

«КРЕМІНЬ» — «МЕТАЛІСТ». 0:0. 7000 глядачів. Суддя С. Татулян (Київ). На 28-й хвилині харків'янин Миколаєнко не забив пенальті. Попереджено Шевченка, Леженцева (обидва — «Кремінь»), Касторного, Колесника (обидва — «Металіст»).

«ЧОРНОМОРЕЦЬ» — «ШАХТАР». 1:2. 3500 глядачів. Суддя К. Панчик (Сімферополь). Голи: Драгунов (6, з пенальті), Ателькін (73) — у гостей; Гусєв (63) — у господарів.

«БУКОВИНА» — «ВЕРЕС». 1:0. 2500 глядачів. Суддя М. Сидор (Львів) Гол: Іринчук (42). Попереджено Петрова, Ільїна (обидва — «Верес»).

«КАРПАТИ» — «КРИВБАС». 1:0. 2000 глядачів. Суддя С. Шебек (Київ). Гол: Козак (48). Попереджено Чижевського («Карпати»), Воробйова, Трегубова (обидва — «Кривбас»).

«НИВА» — «МЕТАЛУРГ». 2:1. 7500 глядачів. Суддя Е. Хіблін (Хмельницький). Голи: Салімов (66), Скрипник (83) — у господарів; І. Карпонай (78) — у гостей. Попереджено Зубкова, Маркіна (обидва — «Металург»).

	В	Н	П	М	О
Дніпро	2	0	0	4—0	4
Карпати	1	1	0	2—1	3
Шахтар	1	1	0	2—1	3
Буковина					
Динамо					
Торпедо					
Зоря-МАЛС					
Нива					
Кривба[с]					
Металі[ст]					
Чорноморец[ь]					
Верес					
Металург					
Волинь					
Кремінь					
Таврія					

ПЕРША [...]
«Нива» Вц. [...]
«Десна» — [...]
томобіліст» [...]
2:1, «Закар[...]
паття» — [...]
«Приладист[...]
— «Евіс» [...]
«Металург» [...]
— СК «Од[...]
— «Артані[...]
— «Темп» [...]
ніка» — «[...]
ВЕРТИЯ Т[...]
намо-2» — [...]
— «Рось» [...]
— «Прила[...]
ла» — «[...]
«Нафтовик[...]
6:1, «Ворск[...]
«Сталь» — [...]
«Хімік» — [...]
«Шахтар» [...]
«Поліграфт[...]
— 4:0.

ДРУГА Л[...]
їв) — «Ти[...]
ро» — Мел[...]
вець» — [...]
жба» — [...]
«Шахтар-2[...]
— 0:0, «Я[...]
ник» — 2[...]
вик» — 2[...]
— «Полісс[...]

ПЕРЕХІД[...]
— «Гірни[...]
— «Аванга[...]
— «Електр[...]
— «Нафто[...]
— «Океан [...]
рпедо» — [...]
«Динамо» [...]
«Прометей[...]
— «Антра[...]

КРЕП ПІДЗЕМНИХ ГОРИЗОНТІВ

Цього разу трагедія трапилась на наймолодшій шахті Шахтарського району Донецька — імені Скочинського, де працює близько 4 тисяч чоловік. Ще донедавна це підприємство часто згадувалося у всіляких святкових урочистих звітах. Шахта була однією з найліпших у Європі, підземні горизонти сягали тут за 1200 метрів. Забували лише про одне — шахта вищої категорії у небезпеці, про що час від часу жорстоко свідчили свіжі могили на місцевому кладовищі. Та згодом про «рекордсменку» ніби забули. Часи показухи минули, хоча тут, як і досі, в надтяжких природних умовах люди продовжували справно працювати, рубаючи вугілля.

І ось цими серпневими днями шахта імені Скочинського знову у всіх на вустах. У п'ятницю 21 серпня її підземні горизонти здригнулися від восьми потужних вибухів. То нагадав про себе підступний газ — метан. На допомогу шахтарям поспішили два відділення гірничорятівників. Але стихія не минула їх. В результаті загинуло 17 чоловік, тіла яких вже піднято на поверхню. Серед них — заступник головного інженера шахти А. Ляшенко та начальник вентиляційної дільниці С. Мацкевич. Понад 20 гірників сьогодні знаходиться у лікарні. Близько 500 шахтарів залишилися без своєї основної роботи, адже пожежа під землею триває і досі.

ДИТЯЧІ ЗАБАВИ?

Ситуація

Вже тиждень у Чернігові йде запис до УНСО — Української національної самооборони. Місто обклеєне провокаційними листівками, які запрошують «фізично здорових чоловіків без зайвих психологічних комплексів... взяти участь у діях, спрямованих на захист національних інтересів у Придністров'ї, Криму та інших регіонах». В тексті вказується і адреса для звернень — будинок крайової організації Руху. За поясненням звернувся у штаб організації:

— Ми ніякого стосунку до згаданого не маємо, — сказав відповідальний секретар крайової організації Руху М. Данилюк. — Все це, як на мене, дитячі забавки. Я розмовляв з сімнадцятирічним лідером осередку УНСО, питав його: «Що ти можеш? Як когось захищатимеш, коли навіть в армії не був?» Він пояснив, що до штабу Руху приходить багато людей, тому й вирішили влаштувати запис біля нашого приміщення. Ми розцінюємо ці дії як несерйозні і рішуче відмежовуємось від них.

Пощастило поговорити і з керівником чернігівського загону УНСО Сергієм Солов'єм про явну компрометацію демократичних сил їхніми антиконституційними діями.

— А ми себе до демократів не відносимо, — зауважив він. — В Україні повинна бути сильна влада, і ми за неї боротимемось.

Під час розмови Сергій спростував чутки про його родинні зв'язки з лідером обласної організації Спілки комуністів-трудящих Михайлом Солов'єм.

Підтримки горе-новоутворення у чернігівців не знайшло — до УНСО записалось лише кілька хлопчаків. Та підстави для тривоги є: куди направлять цих хлопців, у яких руки горять зробити добро Україні? Дорослі дяді з київського штабу УНСО?

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

...ОРА

Орест Ка-
Виготови-
р дружи-
алія.
освячено
духовенст-
дставника
вської об-
ська при-
склад вій-
від імені
та Львів-

гвардії
ИШИН.

Спорт

...АТАМИ — РЕВАНШ

Сай, Щер-
мпанія) і
України»)
6:2 — цьо-
журналісти.
тч-реванш.
льних тре-
налісти до-
матами за

цівники ук-
тва закор-
ть і свою
рятись си-
дипломата-
полі. Жур-
дмовляться
ми дипло-
футбольні
овна Рада,
Це інфор-
диплома-
міністрам,
, давайте
не тільки
аці.
матч від-
лям дуайє-
корпусу у
і Повно-
в Україні
н Бассевіт-
ся, у дип-
. і началь-

ником команди, і болільником. Правда, він вболівав за обидві команди. Тобто за футбол.

Ну, а глядачі побачили на полі тих, хто пише для них. Це — журналісти «Спортивної газети», «Робітничої газети», «Независимости», «Молоді України», «Демократичної України», Укрінформу, Телерадіокомпанії і «Голосу України». А їм протистояли дипломати дев'яти країн — США, Канади, Великобританії, ФРН, Угорщини, Данії, Росії, Італії, Голландії. Чим не збірна світу? І якщо подібні матчі відбуватимуться, то для дипломатії вони принесуть не меншу користь, ніж зустрічі за круглими, квадратними, овальними столами. Тим більше у збірній світу грали посли Угорщини, Данії, Італії, Росії, тимчасово повірений у справах Канади в Україні... До речі, грали вони чудово. А на відмінно відсудили цей матч відомі в Україні арбітри Костянтин Віхров, Анатолій Куцев і Олег Первушкін. Їм також палка дипломатична і журналістська подяка.

Олександр БІЛИК.
учасник матчу.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

Футбол

ІЗ СУДДІВСЬКИХ ПРОТОКОЛІВ

ВИЩА ЛІГА. ДРУГИЙ ТУР.

«ТОРПЕДО» — «ВОЛИНЬ». 4:1. 2500 глядачів. Суддя О. Тютюн (Фастів). Голи: Бакалов (53), Іванов (55), Заєць (80), Федоренко (82) — у господарів; Вовчук (83) — у гостей. Попереджено О. Бондаренка («Торпедо»), Антонюка, Польного, Дикого, Зуба (усі — «Волинь»).

«ДНІПРО» — «ТАВРІЯ». 3:0. 3000 глядачів. Суддя Л. Бавикін (Харків). Голи: Коновалов (36), Максимов (59), Беженар (87, з пенальті). Попереджено Турчиненка, Гудименка (обидва — «Таврія»).

«ЗОРЯ»-МАЛС — «ДИНАМО». 1:0. 8100 глядачів. Суддя В. Авдиш (Сімферополь). Гол: Севідов (71). Попереджено Мазура («Зоря»-МАЛС) і Панкратьєва («Динамо»).

«КРЕМІНЬ» — «МЕТАЛІСТ». 0:0. 7000 глядачів. Суддя С. Татулян (Київ). На 28-й хвилині харків'янин Миколаєнко не забив пенальті. Попереджено Шевченка, Леженцева (обидва — «Кремінь»), Касторного, Колесника (обидва — «Металіст»).

«ЧОРНОМОРЕЦЬ» — «ШАХТАР». 1:2. 3500 глядачів. Суддя К. Панчик (Сімферополь). Голи: Драгунов (6, з пенальті), Атељкін (73) — у гостей; Гусєв (63) — у господарів.

«БУКОВИНА» — «ВЕРЕС». 1:0. 2500 глядачів. Суддя М. Сидор (Львів) Гол: Іринчук (42). Попереджено Петрова, Ільїна (обидва — «Верес»).

«КАРПАТИ» — «КРИВБАС». 1:0. 2000 глядачів. Суддя С. Шебек (Київ). Гол: Козак (48). Попереджено Чижевського («Карпати»), Воробйова, Трегубова (обидва — «Кривбас»).

«НИВА» — «МЕТАЛУРГ». 2:1. 7500 глядачів. Суддя Е. Хіблін (Хмельницький). Голи: Салімов (66), Скрипник (83) — у господарів; І. Карпонай (78) — у гостей. Попереджено Зубкова, Маркіна (обидва — «Металург»).

	В	Н	П	М	О
Дніпро	2	0	0	4—0	4
Карпати	1	1	0	2—1	3
Шахтар	1	1	0	2—1	3
Буковина	1	1	0	1—0	3
Динамо	1	0	1	5—1	2
Торпедо	1	0	1	4—2	2
Зоря-МАЛС	1	0	0	1—0	2
Нива	1	0	1	2—2	2
Кривбас	1	0	1	[illegible]—1	2
Металіст	0	2	0	[illegible]1	2
Чорноморець	0	1	1	2—3	1
Верес	0	1	1	1—2	1
Металург	0	1	1	1—2	1
Волинь	0	1	1	1—4	1
Кремінь	0	1	1	0—5	1
Таврія	0	0	1	0—3	0

ПЕРША ЛІГА. ТРЕТІЙ ТУР. «Нива» Вц. — «Поділля» — 3:0, «Десна» — «Рось» — 1:1, «Автомобіліст» — «Динамо-2» — 2:1, «Закарпаття» — «Прикарпаття» — 0:2, «Скала» — «Приладист» — 3:0, «Нафтовик» — «Евіс» — 0:0, «Ворскла» — «Металург» Нк. — 1:0, «Сталь» — СК «Одеса» — 0:1, «Хімік» — «Артанія» — 5:1, «Шахтар» — «Темп» — 3:1, «Поліграфтехніка» — «Кристал» — 1:2. ЧЕТВЕРТИЙ ТУР. «Десна» — «Динамо-2» — 2:2, «Автомобіліст» — «Рось» — 0:0, «Закарпаття» — «Приладист» — 1:0, «Скала» — «Прикарпаття» — 0:0, «Нафтовик» — «Металург» — 6:1, «Ворскла» — «Евіс» — 1:0, «Сталь» — «Артанія» — 3:0, «Хімік» — СК «Одеса» — 3:3, «Шахтар» — «Кристал» — 1:1, «Поліграфтехніка» — «Темп» — 4:0.

ДРУГА ЛІГА. ЗС «Оріяна» (Київ) — «Титан» — 2:1, «Дніпро» — Меліоратор» — 2:0, «Азовець» — «Чайка» — 0:3, «Дружба» — «Кристал» — 1:0, «Шахтар-2» — «Бажановець» — 0:0, «Явір» — «Вагонобудівник» — 2:0, «Зірка» — «Газовик» — 2:2, «Чорноморець-2» — «Полісся» — 2:2.

ПЕРЕХІДНА ЛІГА. «Промінь» — «Гірник» — 3:0, «Андезит» — «Авангард» — 0:0, «Лисоня» — «Електрон» — 0:0, «Олімпік» — «Нафтохімік» — 3:1, «Нива» — «Океан» — 1:0, «Море» — «Торпедо» — 2:1, «Фрунзенець» — «Динамо» — 1:0, «Шахтар» — «Прометей» — 1:1, «Прометей» — «Антрацит» — 0:1.

САМІ СОБОЮ ПРОБЛЕМИ ...

Реалії

За даними перепису населення 1989 року в Естонії мешкало більш як 48 тисяч українців, із них 24 тисячі — в Таллінні. У листопаді 1988 року з ініціативи лікаря Ю. Серова кількасот наших співвітчизників вирішили об'єднатись в Українське Земляцтво в Естонії.

Роботу розпочали з відродження пісень та колядок, стало традицією разом святкувати Різдво й Великдень. Нам допомогли колективи зі Львівщини.

Значною подією стала торік виставка предметів побуту, вишивок, писанок, влаштована силами членів Земляцтва. На ній були представлені й малюнки наших дітей, учнів недільної школи.

Незабутнім у пам'яті жителів Естонії залишився міжнародний фестиваль «Пісенні мости», який відбувся в липні минулого року з ініціативи Естонії і США. Організатори цього свята запропонували національно-культурним товариствам Естонії відкрити тимчасові культурні центри, в яких — репрезентувати життя, культуру, традиції свого народу. Наше Земляцтво із запалом взялося за створення центру «Український дім». До речі, створити ці центри — на задум ініціаторів свята — земляцтва мали з допомогою «своїх» республік, зокрема їх міністерств культури (певні кошти надав також уряд Естонії). На жаль, Міністерство культури України було єдине зі споріднених установ усіх держав СНД, яке не взяло участі у святі й не допомогло нам.

Збираємося ми щосуботи в Клубі народів Естонії, де крім нас, за відповідним графіком, спілкуються ще 17 товариств. Тут працювала й наша недільна школа. Першого вересня відкриваємо перший клас української школи.

З початку свого існування Українське Земляцтво підтримувало прагнення як українського, так і естонського народів до незалежності, брало участь в багатьох політичних акціях, організованих Народним фронтом Естонії. При Земляцтві була створена група підтримки Народного руху України.

У зв'язку з відсутністю в Естонії представництва України до нас почали звертатися люди, зокрема, з питань громадянства, переїзду на Україну, ... роботи.

Тут ми зітк... лючими питанн... в Естонії йде ... шляхом надан... чеків народно... Причому, люд... ють лише ті ... коли роботодав... вав на терит... Але ж багато ... вало і в інших ... зокрема й в Ук... ти?

Ще одна проб... чи за межами ... не можемо отр... мадянства. Ста... нами Естонії ... жуть не всі, з... похилого віку: ... бре знати ес... Комітет гром... (праворадикаль...

«ІМПЕРАТОР» ДОПОМІГ МОНА...

Новини... із сейфів

Жителі Японії, уряд якої активно критикує «спадщину сталінізму», з подивом дізналися про те, що, можливо, завдяки Сталіну імператорові Хірохіто вдалося уникнути військового трибуналу після закінчення Другої світової війни. Про те, що «вождь народів» виступав за збереження в Японії імператорської системи, повідомив в інтерв'ю агентству Дзідзі Цусін радник Президента Росії з питань оборони генерал-полковник Волкогонов.

Перед відкриттям в Токіо у травні 1946 року засідань Міжнародного військового трибуналу для Далекого Сходу у справі японських воєнних злочинців Сталін віддав тодішньому міністру закордонних справ СРСР Молотову письмове розпорядження. В ньому, зокрема, говорилося: «Радянський Союз не згоден з точкою зору про те, щоб на японського імператора було покладено відповідальність за війну. Судити слід мілітаристські сили». Молотов, у свою чергу, виклав в усній формі цю позицію американському послу в Москві.

Питання про те, судити чи не судити японського монарха як воєнного злочинця, привертало на той час широку міжнародну увагу. Китай і Австралія, зокрема, наполягали на тому, щоб Хірохіто віддали під суд. Прибічники такого підходу були й у Сполучених Штатах. Однак у жовтні 1946 року верховне командування військ союзних держав прийняло рішення не віддавати імператора Я... військового тр... ний вплив на... вважає радн... та Росії, могла... позиція Сталін...

Пояснюючи ... ся б досить не... зицію тодішн... кого лідера, г... ник відзначає... Сталін, який ... «імператором», ... ставився до м... те, головна пр... полягала в ін... ження в Япон... імператорської ... значає Волк... могло б, за ло... на, відвернути ... в цій країні ... стеми на амер... зок, а відповід... ня Японії під ... Сполучених Шт...

Володимир ...

ТАЄМНИЧИЙ ВАНТА...

У сусідів

Нещодавно у вільнюському аеропорту приземлився літак з Ізраїлю. Прикордонників і митників до нього не допустили — тільки працівників відділу охорони Верховної Ради. Журналістам з неофіційних джерел стало відомо, що в той день з літака вивантажили 530 автоматів «УЗІ» ізраїльського виробництва. За словами військових експертів, цей вид зброї використовують для антитерористичних операцій.

Оскільки інформацію про таємний багаж літака від журналістів втаїти не вдалося, начальник відділу охорони Верховної Ради Скучас змушений був прокоментувати цей випадок. Він підтвердив, що служба, яку він очолює, отримала автомати «УЗІ». З його слів можна здогадат... конуються ... екс-прем'єра ... рюса, згідно з ... сяч доларів ви... купівлю збро... рони краю.

Та постає п... мати для анти... акцій вже при... є в республіці ... ті? А може, о... майбутнє...

Микола С...
Вільнюс.

ГЕНЕРАЛ ГОТОВИЙ ПОСТАРАТ...

Подробиці

Докладне інтерв'ю з командиром узбецьких збройних загонів у Афганістані генералом Абдул Рашидом Дустумом днями передало узбекистанське телебачення.

Треба відзначити, що цей матеріал надійшов неофіційними каналами. Його організували члени узбекистанської експедиції слідами Бабура, засновника держави Великих Монголів, що побувала в 15 країнах Сходу і повернулася на батьківщину через Афганістан.

Генералу виповнилося 38 років. Нині йо... ходиться в М... що за 70 кіло... бекистанського ... мез. В інтерв'ю ... вив, що зробит... бе для якнайш... нення колишн... солдат, які по... лон під час а... ни. Хоча, за ...

САМІ СОБОЮ ПРОБЛЕМИ НЕ ЗНИКНУТЬ

Реалії

За даними перепису населення 1989 року в Естонії мешкало більш як 48 тисяч українців, із них 24 тисячі — в Таллінні. У листопаді 1988 року з ініціативи лікаря Ю. Серова кількасот наших співвітчизників вирішили об'єднатись в Українське Земляцтво в Естонії.

Роботу розпочали з відродження пісень та колядок, стало традицією разом святкувати Різдво й Великдень. Нам допомогли колективи зі Львівщини.

Значною подією стала торік виставка предметів побуту, вишивок, писанок, влаштована силами членів Земляцтва. На ній були представлені й малюнки наших дітей, учнів недільної школи.

Незабутнім у пам'яті жителів Естонії залишився міжнародний фестиваль «Пісенні мости», який відбувся в липні минулого року з ініціативи Естонії і США. Організатори цього свята запропонували національно-культурним товариствам Естонії відкрити тимчасові культурні центри, в яких — репрезентувати життя, культуру, традиції свого народу. Наше Земляцтво із запалом взялося за створення центру «Український дім». До речі, створити ці центри — на задум ініціаторів свята — земляцтва мали з допомогою «своїх» республік, зокрема їх міністерств культури (певні кошти надав також уряд Естонії). На жаль, Міністерство культури України було єдине зі споріднених установ усіх держав СНД, яке не взяло участі у святі й не допомогло нам.

Збираємося ми щосуботи в Клубі народів Естонії, де крім нас, за відповідним графіком, спілкуються ще 17 товариств. Тут працювала й наша недільна школа. Першого вересня відкриваємо перший клас української школи.

З початку свого існування Українське Земляцтво підтримувало прагнення як українського, так і естонського народів до незалежності, брало участь в багатьох політичних акціях, організованих Народним фронтом Естонії. При Земляцтві була створена група підтримки Народного руху України.

У зв'язку з відсутністю в Естонії представництва України до нас почали звертатися люди, зокрема, з питань громадянства, переїзду на Україну, пенсій, стажу роботи.

Тут ми зіткнулися з болючими питаннями. Зараз в Естонії йде приватизація шляхом надання так званих чеків народного капіталу. Причому, людям враховують лише ті роки роботи, коли роботодавець перебував на території Естонії. Але ж багато людей працювало і в інших республіках, зокрема й в Україні. Як бути?

Ще одна проблема. Живучи за межами України, ми не можемо отримати її громадянства. Стати громадянами Естонії також зможуть не всі, зокрема люди похилого віку: потрібно добре знати естонську мову. Комітет громадян Естонії (праворадикальна організація) пропонує вважати всіх негромадян Естонії за громадян Росії, оскільки Росія оголосила себе правонаступницею СРСР. Відповідно до закону Росії всі бажаючі можуть стати її громадянами незалежно від того, де проживають. Досить подати заяву до посольства Росії. Але більшість наших земляків цього не хочуть.

Зараз всі держави вводять візи. Як нам їздити в Україну? Українські власті пообіцяли допомогти. А от коли, хто і як їх виконуватиме, не знаємо по сьогодні. Тим часом люди занепокоєні, бажають мати хоч мінімум інформації. Багато хто прагне переїхати в Україну. І тут знову потрібна допомога з Києва.

Цю роботу слід вести на державному рівні, для чого вже потрібне чи то консульство, чи яке інше представництво України. Звичайно, це додаткові витрати, але відкладати проблеми на потім не варто. Люди потребують підтримки й допомоги Батьківщини — незалежної України.

Володимир ЛЕЙБЮК,
голова Українського Земляцтва в Естонії.
Таллінн.

«ІМПЕРАТОР» ДОПОМІГ МОНАРХУ

Новини... із сейфів

Жителі Японії, уряд якої активно критикує «спадщину сталінізму», з подивом дізналися про те, що, можливо, завдяки Сталіну імператорові Хірохіто вдалося уникнути військового трибуналу після закінчення Другої світової війни. Про те, що «вождь народів» виступав за збереження в Японії імператорської системи, повідомив в інтерв'ю агентству Дзідзі Цусін радник Президента Росії з питань оборони генерал-полковник Волкогонов.

Перед відкриттям в Токіо у травні 1946 року засідань Міжнародного військового трибуналу для Далекого Сходу у справі японських воєнних злочинців Сталін віддав тодішньому міністру закордонних справ СРСР Молотову письмове розпорядження. В ньому, зокрема, говорилося: «Радянський Союз не згоден з точкою зору про те, щоб на японського імператора було покладено відповідальність за війну. Судити слід мілітаристські сили». Молотов, у свою чергу, виклав в усній формі цю позицію американському послу в Москві.

Питання про те, судити чи не судити японського монарха як воєнного злочинця, привертало на той час широку міжнародну увагу. Китай і Австралія, зокрема, наполягали на тому, щоб Хірохіто віддали під суд. Прибічники такого підходу були й у Сполучених Штатах. Однак у жовтні 1946 року верховне командування військ союзних держав прийняло рішення не віддавати імператора Японії до суду військового трибуналу. Певний вплив на це рішення, вважає радник Президента Росії, могла справити і позиція Сталіна.

Пояснюючи таку здавалося б досить несподівану позицію тодішнього радянського лідера, генерал-полковник відзначає, зокрема, що Сталін, який уявляв себе «імператором», з повагою ставився до монархів. Проте, головна причина, мабуть, полягала в іншому. Збереження в Японії феодальної імператорської системи, відзначає Волкогонов, допомогло б, за логікою Сталіна, відвернути встановлення в цій країні політичної системи на американський зразок, а відповідно підпадання Японії під сильний вплив Сполучених Штатів.

Володимир СОЛНЦЕВ.

ТАЄМНИЧИЙ ВАНТАЖ

У сусідів

Нещодавно у вільнюському аеропорту приземлився літак з Ізраїлю. Прикордонників і митників до нього не допустили — тільки працівників відділу охорони Верховної Ради. Журналістам з неофіційних джерел стало відомо, що в той день з літака вивантажили 530 автоматів «УЗІ» ізраїльського виробництва. За словами військових експертів, цей вид зброї використовують для антитерористичних операцій.

Оскільки інформацію про таємний багаж літака від журналістів втаїти не вдалося, начальник відділу охорони Верховної Ради Скучас змушений був прокоментувати цей випадок. Він підтвердив, що служба, яку він очолює, отримала автомати «УЗІ». З його слів можна здогадатися, що виконуються розпорядження екс-прем'єра Литви Вагнорюса, згідно з яким 770 тисяч доларів виділено на закупівлю зброї службі охорони краю.

Та постає питання: автомати для антитерористичних акцій вже придбали, але чи є в республіці нині терористи? А може, озброїлися на майбутнє...

Микола СТАНОВИЧ.
Вільнюс.

Фотофакт

Людству притаманно мріяти. Правда, одні мрії, як скажімо літати, здійснюються за певну суму грошей, а от досягти фізичної й духовної досконалості вдається не всім.

На знімку: Мухтар ГУСЕНГАДЖИЄВ народився в гірському краю — Дагестані. Гори визнають людей мужніх і сильних. Тому молодий даринець з дитинства займався спортом. Коли закалив своє тіло, зрозумів, що це не межа: треба сталити дух. Мухтар став займатися хатха-йогою. Мрія поєднати в собі здорове тіло й могутній дух — реальність. А вправа, яку демонструє атлет, то для початківців...

Фото **ІТАР—ТАРС.**

Експрес-новини

ДИПЛОМАТИ ДУМКАМИ ОБМІНЯЛИСЯ

Перша з моменту приходу до влади в Ізраїлі нового уряду зустріч арабських й ізраїльських дипломатів відбулася у Вашингтоні. Вона проходила в рамках мирних близькосхідних переговорів. Новий голова ізраїльської делегації в бесіді з представником Сирії висловив надію на успіх миротворчого процесу. У свою чергу сирійська сторона заявила, що єдиним шляхом для Ізраїлю досягти стабільності в регіоні залишається повернення всіх територій, захоплених ним у 1967 році.

ДІСТАЄТЬСЯ Й ЖУРНАЛІСТАМ

Не припиняються запеклі бої в столиці Боснії Сараєві. Мінометному обстрілу піддано центр міста. В околицях Сараєва, поблизу аеропорту, продовжуються вуличні сутички між мусульманськими силами й сербськими формуваннями, котрі котролюють цей район.

Тим часом уряд Союзної Республіки Югославії оголосив про намір висловити протест Німеччині з приводу «недостойної поведінки двох німецьких журналістів». Напередодні вони повідомили, що їх побили під час виконання службових обов'язків. Югославський уряд назвав їхню заяву підступною провокацією.

ООН ЯК МІШЕНЬ

З реактивних гранатометів кілька невідомих обстріляли об'єкт ООН на території Північного Іраку. Снаряди не потрапили в ціль і ніхто з людей не постраждав. Відповідальний співробітник ООН повідомив, що нападу піддана штаб-квартира дитячого фонду цієї міжнародної організації ЮНІСЕФ в курдському місті Сулейманії. Цей інцидент — продовження серії нападів на представників ООН та гуманітарних організацій у Північному Іраку.

«ЕНДРЮ» — ГІСТЬ НЕПРОХАНИЙ

Вісім чоловік загинуло в Південній Флориді й чотири на Багамських островах внаслідок тропічного урагану «Ендрю», що шаленіє в Мексиканській затоці. Очікується, що невдовзі ураган з усією силою обрушиться на американське узбережжя в районі Нового Орлеану. Президент Буш підписав указ про надання федеральної допомоги штату Флорида. Він також оголосив про наміри відвідати Майамі, щоб на місці ознайомитися з ситуацією.

ГЕНЕРАЛ ГОТОВИЙ ПОСТАРАТИСЯ

Подробиці

Докладне інтерв'ю з командиром узбецьких збройних загонів у Афганістані генералом Абдул Рашидом Дустумом днями передало узбекистанське телебачення.

Треба відзначити, що цей матеріал надійшов неофіційними каналами. Його організували члени узбекистанської експедиції слідами Бабура, засновника держави Великих Монголів, що побувала в 15 країнах Сходу і повернулася на батьківщину через Афганістан.

Генералу виповнилося 38 років. Нині його штаб знаходиться в Мазарі-Шарифі, що за 70 кілометрів від узбекистанського міста Термез. В інтерв'ю Дустум заявив, що зробить все можливе для якнайшвидшого звільнення колишніх радянських солдат, які потрапили в полон під час афганської війни. Хоча, за словами генерала, полонені бояться суду в себе на батьківщині і не поспішають повертатися. Він не висловив невдоволення на адресу «шураві», а тільки сказав, що вони проливали свою і афганську кров за чужим наказом.

Крім того, члени експедиції повідомили, що жителі Північного Афганістану, де мешкають в основному узбеки, таджики і племена хазарців, хочуть мати і своїх ставлеників у нинішньому кабульському уряді. До речі, генерал Дустум контролює цей регіон.

До співвітчизників, які записали його інтерв'ю, Дустум був більш ніж лояльний і влаштував на їх честь банкет. А Президента Узбекистану Іслама Карімова назвав «ватажком усіх узбеків».

Зульфія РАСУЛІ.
Ташкент.

МІЖНАРОДНІ ОБРІЇ ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ

Непогано складається перспектива відносин з **центральноєвропейськими країнами,** насамперед з Угорщиною та Польщею, а також з Чехією і Словаччиною. Звичайно, колишні партнери по Варшавському Пакту і Раді Економічної Взаємодопомоги перебувають дещо в кращому становищі, ніж Україна, бо й раніше мали обмежений суверенітет. Але вони **можуть мати в особі України надійний бар'єр проти пароксизмів старого консерватизму і дружній тил у своєму русі до Спільного Ринку.** Натомість, Україна цілком здатна відігравати роль стабілізаційного чинника в регіоні Східно-Центральної Європи, а завдяки цьому полегшити собі можливості до інтеграції в загальноконтинентальну систему у віддаленішому майбутті.

Маємо багато передумов до такого поступового зближення, і не тільки історичних, політичних чи економічних. Колись слов'янське Національне Відродження було можливе завдяки взаємозбагаченню культур. Тепер економічне відновлення потребує взаємодоповнюваності господарств, адже нарізно їх потенціал неконкурентоспроможний на Заході і обтяжений залежністю на Сході. **Лише координація зусиль за неодмінної поваги до суверенітету партнерів здатна прискорити й полегшити перетворення регіону з периферії військових блоків на важливу ланку взаємодії у новій Європі.** Характерно, що це було б вигідно для всіх, усуваючи перешкоди на шляху до більш стабільного, демократичного та процвітаючого континенту.

Посварившися між собою, **Польща з Україною** щоразу ставали жертвами хижих сусідів. А долаючи хибні ідеологізовані стереотипи спільними та щирими зусиллями, вони відновлять кількасотрічну традицію взаємодії двох найбільших слов'янських націй регіону. Обидві сторони збагнули безглуздя будь-яких архаїчних територіальних чвар або міжконфесійних конфліктів, що її колись роздмухували вороги. Історичним у цьому плані став довгоочікуваний візит Л. М. Кравчука до Польщі, в ході якого було остаточно й на завжди відкинуто все те, що тяжіло над нами, відкрито нову главу в літопису українсько-польських взаємовідносин.

Через Волинь і Галичину наша країна належить Центральній Європі не меншою мірою, ніж Східній, віддавна взаємодіючи з Угорщиною та Словаччиною, через Закарпаття наша країна входить до Придунайського басейну. Через Буковину та Бесарабію з їх давнім і дружнім співжиттям багатьох народів стелиться шлях до відновлення самостійних контактів з Румунією та Балканами. Крим і Причорномор'я дозволяють безпосередньо співробітничати з Кавказом і Туреччиною.

Україна була й тепер стає **знову середземноморською державою,** не в мілітаристському розумінні, а в міждержавних взаємообмінах від Піренеїв до Близького Сходу. В арабських країнах та Ірані за їх внутрішньої стабілізації та цивілізованого співробітництва можна знайти (і знаходимо!) джерела енергоносіїв і споживачів українського експорту. Ізраїль з численним прошарком наших колишніх співвітчизників цілком має підстави розглядатись як перспективний партнер.

Незважаючи на деякі труднощі з доланням великих географічних відстаней, не варто нехтувати зв'язки з молодими індустріальними країнами Азії, а також з державами Латинської Америки та Африки. З їх історії випливає досвід швидкого перетворення з об'єктів колоніального визискування на мобільні чинники сучасності. А Україна попри всю свою сплюндрованість може спертися на значно вагоміший потенціал природних ресурсів у своїй модернізації.

(Закінчення. Початок в номері за 22 серпня).

Останні в цьому переліку пріоритетів, саме переліку, і в жодному разі не за значенням — «сімка» економічно найпотужніших і політично найвпливовіших держав світу. Особливо приємно відзначити плідні, і я навіть сказав би, довірливі контакти (телефонний зв'язок, листування з найважливіших проблем сучасності та двосторонніх відносин), які встановилися у Президента України з Президентами США, Франції, прем'єр-міністром Канади, керівниками Великобританії, Італії та Німеччини. Візити Л. М. Кравчука до Франції, США, Канади, Німеччини та зустрічі й переговори з Ф. Міттераном, Дж. Бушем, Б. Малруні, Г. Колем засвідчили: відносини України з цими провідними державами мають чималий позитивний потенціал.

Зараз в активному процесі знаходиться вирішення питання про відкриття посольства України в Японії і японського в Україні.

Проте в широкому світі треба мати надійні стартові підвалини власного становлення. Такий досвід радо готові надати мільйони українців, яких доля закинула за океан у пошуках ліпшого життя чи порятунку. Працьовита і впливова діаспора в США, Канаді, Бразилії, Аргентині, Австралії та деяких інших країнах робить все можливе, аби сприяти адекватному сприйняттю цими країнами України як гідної посестри у співдружності демократичних націй. Інтелектуальні здібності та деякі матеріальні можливості зарубіжного українства мусять прислужитися відбудові Батьківщини їх предків. Але, звичайно, спиратися потрібно передусім на власні сили, а не паразитувати на дорогочинних дарунках. Не випадково керівництво України підкреслює зацікавленість не так в гуманітарній допомозі, як в інвестиціях і технологіях, адже така позиція викличе більшу повагу й довіру потенційних партнерів.

При переліку майбутніх пріоритетних учасників взаємовигідного та рівноправного співробітництва впадає в око не лише широка палітра, але і різноманітність цього спектру від Америки до Ватікану. Проте між міркуваннями навколо інтересів господарчого, науково-технічного, культурного взаємообміну не можна оминути військово-стратегічний аспект.

Не вважаючи жодну державу за свого ворога, Україна не має наміру брати участі в якихось блокових військово-політичних комбінаціях.

Її політика в галузі оборони грунтується на засаді розумної достатності, а в галузі національної безпеки має за мету створення найсприятливіших зовнішніх умов для безперешкодного внутрішнього розвитку. **Україна залишається вірною своєму без'ядерному виборові та намірові в майбутньому позбутися смертоносної спадщини.** Принципова позиція України в галузі ядерних озброєнь викладена у Заяві Верховної Ради «Про без'ядерний статус України» від 24 жовтня 1991 року та її Постанові «Про додаткові заходи щодо забезпечення набуття Україною без'ядерного статусу» від 9 квітня 1992 року. В цих та інших важливих парламентських документах підтверджено зобов'язання України дотримуватися трьох неядерних принципів: не приймати, не виробляти, не набувати ядерної зброї.

Проте, зважаючи на сумний історичний досвід, країна не може собі дозволити пацифістського самозаспокоєння. Аби нікому не спало на думку вдатися до агресії, Україна виголосила своє законне право мати порівняно невеликі, але ефективні й сучасні Збройні Сили. Ще однією запорукою національної безпеки могли б стати надійні міжнародні гарантії. Це дозволить компенсувати добровільну відмову від руйнівної зброї масового знищення, бо зараз на території країни такої зброї більше, ніж в усіх ядерних держав разом взятих, за винятком США і Росії.

Але найнадійнішою гарантією національної безпеки Україна вважає **власну участь в майбутній загальноєвропейській системі колективної безпеки,** яка була б дійсно загальною і всеохоплюючою і враховувала б позитивний досвід в цій галузі окремих регіональних структур. Саме **приєднання до процесу НБСЄ** стало винятково важливою подією в зовнішньополітичній діяльності України. Підписання Президентом України Л. М. Кравчуком Заключного акта і Паризької хартії для нової Європи позначило початок практичного втілення в життя наших намірів зробити вагомий внесок у будівництво єдиного мирного простору на континенті. Послідовними кроками в цьому напрямку стали приєднання України до **Ради Північноатлантичного співробітництва** і активна позиція на 4-й загальноєвропейській зустрічі у Хельсінкі щодо створення миротворчих сил НБСЄ на базі НАТО, ЄС, ЗЄС.

Активно працює українська дипломатія і на інших «європейських маршрутах». Налагоджено корисні контакти з **Радою Європи,** обговорено шляхи та методи подальшого співробітництва. Зокрема, офіційно порушено питання про бажання нашої країни стати повноправним членом цієї поважної європейської організації. Відбуваються консультації задля прилучення до субрегіональної **Центральноєвропейської ініціативи.** Рештки горезвісної Залізної Завіси залишаються в минулому, та взаєморозуміння не досить для її цілковитого подолання. Бо ж передумовою повернення до родини європейських народів є принаймні часткове скорочення катастрофічної диспропорції в рівнях економічного розвитку. Такий процес має носити двобічний характер, а поки що, на жаль, іноземні держави й весь навколишній світ не зовсім призвичаїлися до нової ситуації.

Поява нових пріоритетів у зовнішній політиці незалежної України не означає послаблення уваги української дипломатії до **роботи міжнародних організацій, перш за все ООН.** На сьогодні Україна є членом ООН та близько двадцяти організацій системи ООН, а також понад шістдесяти їх постійних або тимчасових органів.

У травні 1992 року Україна відновила своє членство у **Всесвітній організації охорони здоров'я.** Завершується оформлення вступу нашої країни до **Міжнародного валютного фонду, Міжнародної організації цивільної авіації, Міжнародної морської організації.**

Зараз ми деякою мірою переглядаємо свої підходи до участі в міжнародних організаціях, адаптуємо їх до нових реалій нашої державності. Ми передбачаємо активізувати власні зусилля для розв'язання екологічних питань, перш за все для подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, захисту прав меншин, боротьби з наркоманією, розвитку міжнародного гуманітарного співробітництва. **В ООН ми бачимо надійного гаранта нашої територіальної цілісності й державної незалежності.**

Приділятимемо велику увагу більш активному залученню посередницьких функцій ООН, підвищенню ефективності операцій для підтримання миру, а також запобігання регіональним та локальним конфліктам, включаючи врегулювання й тих вогнищ напруженості, які виникають на території колишнього СРСР, в тому числі, на жаль, безпосередньо біля кордонів України.

Одним з неодмінних важелів зміцнення державності будь-якої нації завжди є зростаюча роль політико-дипломатичних кроків, які здійснюються через зовнішньополітичне відомство з його мережею закордонних представництв. Дипломатична служба великої і свідомої власної місії європейської держави потребує іншого статусу і ставлення до себе. На жаль, процес сприйняття факту становлення незалежної зовнішньої політики, покликаної сприяти утвердженню нашої незалежності, дещо затягується. Це однозначно проглядається на різних рівнях, що ставить роботу дипломатичної служби України у надзвичайно складні умови. Вкрай потрібним є належний рівень матеріального, фінансового, кадрового та інформаційно-аналітичного забезпечення нормальної роботи Міністерства закордонних справ. Адже це не лише знаряддя цивілізованого спілкування держави з іншими країнами та джерело обізнаності з міжнародним становищем, а й суттєвий показник авторитету та престижу нації. Заощаджувати на обгрунтованих запитах цього відомства означало б звужувати не тільки можливості ствердження України в світі, а й пов'язані з цим можливості для внутрішнього прогресивного розвитку. Це загрожує небезпечними й небажаними наслідками, адже відомо, що скнара платить двічі.

Покликаний вирішальним чином сприяти розв'язанню життєво важливих питань нашої держави, персонал МЗС має сполучати здібності дисциплінованих урядовців, ерудованих науковців, ініціативних політиків. Над ним не мусить тяжіти згубна звичка плентатися за всевладним центром. Гнучко взаємодіючи з іншими галузями державного механізму та різними громадськими організаціями, дослідницькими центрами тощо, Міністерство закордонних справ здатне ефективно виконувати власні функції. Справжня дипломатія не так реагує на примхливі зміни навколишньої обстановки, як формує її еволюцію заради захисту національних інтересів і загального миру. Важка й нервова праця дипломата мусить бути спокусливою, привабливою і шанованою, а високі вимоги до власного дипломатичного корпусу сприятимуть його якісному вдосконаленню. Бо докладно знаючися на специфіці країн перебування та вільно володіючи їх мовами, дипломат зостається патріотом.

Процес формування наших посольств проходить нелегко. І тут ми також визначили наші пріоритети, схвалені Верховною Радою України, але нестача валютних коштів, відсутність відповідних приміщень значно стримують цей процес. Проте, незважаючи на ці труднощі, робота триває. Велику підмогу в цій справі надає зарубіжна українська громадськість, зокрема США, Канади, Великобританії, Австралії, деяких інших країн. Ми багато їм завдячуємо в цьому.

Приступили до роботи повноважні посли України у США, Канаді, Німеччині, Італії, Австрії, Чехо-Словаччині, Білорусі, Росії. Це ті посли, котрі вже вручили вірчі грамоти й офіційно приступили до виконання покладених на них функцій. Призначені також посли до Бельгії, Великобританії, Індії, Румунії, Угорщини, Ізраїлю та Туреччини. В Польщі, Фінляндії, Франції, Швейцарії та Ірані працюють тимчасові повірені у справах України. Проробляються конкретні кандидатури на посади наших послів до Китаю, Японії, Єгипту та ряду інших країн, в тому числі СНД і Балтії. Це, звичайно, лише початок.

Нерідко можна почути нарікання на повільність МЗС України у розв'язанні тих чи інших питань, на недостатню ініціативу в певних галузях. Можна було б цілком визнати справедливість такої критики, коли б наше міністерство працювало в належних умовах, мало розгалужену сітку посольств, іншу зарубіжну інфраструктуру, потрібні засоби зв'язку, технічну базу. Як і вся держава, що переживає фінансові й економічні труднощі, дипломатична служба України, будьмо відверті, змушена діяти за несприятливих обставин. Тож і говоримо лише про перші важкі кроки, але зроблені у вірному напрямку. Вони дають підставу сподіватися на швидше подальше просування.

Відроджена незалежна Українська держава вже відома світові, та залишається подбати, аби її й надалі сприймали як цивілізовану країну, рівного партнера. Дорогою ціною здобута свобода спонукує шанувати права інших, і зовнішньополітичні цілі України не суперечать жодному народові, а відповідають нормам цивілізованого співжиття. Відкрита для плідних контактів зі Сходом і Заходом, Україна цінуватиме й пильно боронитиме власне буття рівної між рівних націй. Набуття нею всіх атрибутів державності, забезпечення чинності міжнародних зобов'язань, створення розгалуженої системи зв'язків і добросусідського клімату відносин сприятиме зміцненню національної, регіональної та світової безпеки. Матеріальна і моральна підтримка української нації в її мрії закріпити своє визволення заслуженим авторитетом у родині демократичних націй прислужиться на благо цілому людству. З історичної, геополітичної, психологічної точок зору Україна приречена і призначена на логічне повернення до Європейської спільноти. І це не дарунок долі, це — реальність сьогодення і прийдешності.

Анатолій ЗЛЕНКО,
міністр закордонних справ України.

ВПЕРВЫЕ! БЕСКОНЕЧНОЕ СТЕРЕО НАСЛАЖДЕНИЕ

НОВАЯ СИСТЕМА SONY СТЕРЕО ПЛЮС СОЕДИНЯЕТ ШИРОКИЙ ДИАПАЗОН УКВ С КАЧЕСТВОМ СТЕРЕОЗВУЧАНИЯ, ПРИСУЩИМ ТОЛЬКО SONY

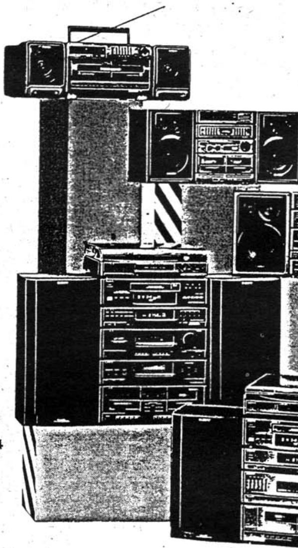
► SONY СТЕРЕО ПЛЮС дает возможность принимать в стерео режиме Ваши любимые радиостанции как нижнего (65—74 МГц), так и верхнего (87,5—108 МГц) диапазонов УКВ

► SONY СТЕРЕО ПЛЮС сочетает высокое качество звучания, современный дизайн и легкость в управлении

► SONY СТЕРЕО ПЛЮС предоставляет уникальную возможность создавать высококачественную стерео-фонотеку Ваших любимых произведений

► SONY СТЕРЕО ПЛЮС — это миди- и мини-системы Hi—Fi и стереомагнитола

СТЕРЕО ПЛЮС — ЭТО НОВОЕ СЛОВО SONY. Прислушайтесь к нему. Его звучание изумительно!

За каждую систему СТЕРЕО ПЛЮС, купленную с 15 июня по 31 июля 1992 г. у официальных продавцов SONY, Вы получите приз:

▷ *1 аудиокассету SONY*
▷ *1 компакт-диск SONY*

STEREO PLUS

ОБРАЩАЙТЕСЬ В ВАЛЮТНЫЕ МАГАЗИНЫ, ТОРГУЮЩИЕ ПРОДУКЦИЕЙ SONY:

● МОСКВА
THE ARBAT IRISH HOUSE & BAR Новый Арбат, 21
FAIRN & SWANSON - Совинцентр Краснопресненская наб., 12
Ленинский проспект, 78
STOCKMANN - Даниловский у/м, Люсиновская ул., 70/1
SONY SHOP - Петровский Пассаж
ORTEX SHOP - Литовский бвд., 3А
AEROFIRST DUTY FREE - аэропорт Шереметьево - 2
SERVOIMPORT-Профсоюзная, 88/20
CONSI SHOP, Кутузовский пр., 7
OLBI-DIPLOMAT - ул.Дмитрия Ульянова, 3, Мичуринский пр., 10
Петровский Пассаж
WALMAK - ул.Тимирязевская, 11
ТОРГОВЫЙ ДОМ "МИКРОДИН" Новозаводская ул., 18

● СТАВРОПОЛЬ
FAIRN & SWANSON - ул.Мира, 437

● САНКТ-ПЕТЕРБУРГ
FAIRN & SWANSON/LAMA TRADING Невский проспект., 96
ORTEX SHOP - Пр. Карла Маркса., 84
INTOURIANTA BALTIC STAR DUTY FREE - гостиница Прибалтийская
INTOURIANTA NEVA-STAR DUTY FREE - гостиница Москва
INTERNATIONAL SHOP-г-ца Астория
ELECTRONIC & TAXPAID SHOPS Аэропорт Пулково - 1
LENRIANTA DUTY FREE - Пулково-2

● ВЫБОРГ
SITOP FRONTIER DUTY FREE пос. Торфяновка

● КАЛИНИНГРАД
ORTEX SHOP - Московский пр., 62

● ТАЛЛИНН
ELSON SHOP - Кассалу, 4А

● РИГА
Торговый Центр ARI - Р.Вагнёр, 12

● ВЛАДИВОСТОК
ORTEX SHOP - ул. Прап. Комарова., 21

● НАХОДКА
SONY SHOP/DIALOG-Малиновского., 11

● КИЕВ
ORTEX SHOP - Пр. Ак.Глушкова., 1
SONY SHOP - ул.Котовского., 11
KIEVRIANTA DUTY FREE - а/п Борисполь
GOLDEN GATES LTD - Владимирская, 46

● ДОНЕЦК
КАШТАН - ул.Артема, 100

● УЖГОРОД, ЧОП
CHOP TRADING-Ужг., Чоп, Чоп-вокзал

● МИНСК
ORTEX SHOP - пр. Машерова, 65

● БРЕСТ
BELA MAGAZIN - Варшавский мост, Козловичи, Вокзал

● ТАШКЕНТ
Торговый Дом TASH - ул.Пушкинская, 65

● САМАРКАНД
SONY SHOP/SAWES - ул.Регистан

● АЛМА-АТА
TOKYO - Проспект Мира, 83

SONY

WESCOM incorporated

ПРЕДСТАВЛЯЕТ
Профессиональные комплексы для телестудий и телецентров

оборудование S-VHS, MII и BETACAM

пультьі создания спецэффектов,
микшерские пульты,
записывающее и передающее оборудование,
камеры, системы multi-media,
рабочие станции компьютерной анимации.

310042, Харьков, ул. Пожарского 2/10, тел. (0572)94-28-11, факс (0572)94-35-73

Мы работаем с 10.00 до 20.00 каждый день.

УКРАИНСКО-ИРЛАНДСКАЯ ФИРМА «ДЕМИТОН» ПРЕДЛАГАЕТ ОПТОВЫЕ ПАРТИИ ОБУВИ, МУЖСКОЙ, ЖЕНСКОЙ И ДЕТСКОЙ ОДЕЖДЫ СО СКЛАДОВ В ДНЕПРОПЕТРОВСКЕ И ГЕРМАНИИ. ОПЛАТА В РУБЛЯХ.
КОНТАКТНЫЙ ТЕЛЕФОН (0562) 44-44-32.
ФАКС (0562) 44-44-35.

SIRIUS

ИЗДАТЕЛЬСКИЕ СИСТЕМЫ

на базе процессоров i386, i486, полностраничные монохромные, 17- и 20-дюймовые цветные мониторы, цветные струйные и лазерные принтеры, цветные и черно-белые сканеры, малые полиграфические машины RISO 5600, 5800, 6300.

Все оборудование поставляется с программным обеспечением и полностью готово к работе.

Двухлетняя гарантия.

ХАРЬКОВ, ул. Пожарского 2/10, тел. 93-40-75, 95-96-74

ЭТО КОМПЬЮТЕРНАЯ ВСЕЛЕННАЯ

SCHWARTE Die starke Verbindung
TUCHENHAGEN Factory of Engineers

ФИРМЫ ШВАРТЕ И ТУХЕНХАГЕН — МОСКВА

представлены с 1 по 5 сентября 1992 г. на выставке ИНПРОДПИЩЕМАШ-92 в Республиканском центре выставок и ярмарок в г. Киеве.

МЫ ПРОДАЕМ С ВЫСТАВКИ КОМПЛЕКТ ОБОРУДОВАНИЯ ДЛЯ МАЛЫХ СЫРЗАВОДОВ:

— сыроизготовитель «ШВАРТЕ» емкостью 1800 л;
— туннельный пресс;
— формовочный аппарат.

Мы поставляем:
— молочные и сыродельные предприятия от мини-заводов до комбинатов;
— цеха по производству детского питания;
— автомолцистерны с системой охлаждения и учета;
— установки локальной и безразборной мойки технологического оборудования;
— мини-маслобойки, пастеризаторы, насосы, клапаны;
— системы управления и автоматизации технологических процессов.

Оплата — в рублях, СКВ, возможен бартер.
Наш адрес: 127254 Москва, ул. Руставели, 14.
Телефоны: (095) 218-72-37, 218-62-53.
Телефакс: (095) 218-72-37. Телетайп: 113130 ОПТИМА.

До відома підприємців та покупців!

Куплене за валюту — продаємо за карбованці!

Науково-виробниче підприємство **«ЕлектроКОН»** успішно продовжує реалізовувати жіночий, чоловічий та дитячий одяг із США за зниженими цінами і такий, що був у вжитку, для будь-якої пори року (на вагу).

Ціна одного кілограма — 495 крб.

Оплата за безготівковим розрахунком по факсу у Львові. Для приватних осіб — оплата готівкою. Доставка товару самовивозом.

Контактний телефон: 33-71-11.
ФАКС: 33-53-44.

Адреса офісу: 290632. м. Львів, вул. О. Степанівни, 35-А.

Поспішайте одягнутися за доступними цінами, інакше ціни на ринку вас випередять!

Вы навсегда забудете о проблемах бухгалтерского учета и отчетности!

Мы установим Вам лучшую бухгалтерскую систему, адаптируем к Вашей фирме, обучим персонал.

Если у Вас нет компьютера, приходите и работайте на наших компьютерах. Конфиденциальность гарантируем.

Система полностью автоматизирует бухучет и изготовление всех отчетных документов, проста и надежна в эксплуатации. Системе не страшны изменения законодательства и отчетных форм!

И все это дешевле, чем Вы платите в месяц своему бухгалтеру!

Телекомпаниям, кабельным сетям и рекламодателям!

Изготовление на основе компьютерной графики фирменных заставок и роликов в формате VHS. E — maiL: Root a Direkt. Kiev. wa.

Цены приемлемые, качество высокое.
Тел. в Киеве (044) 441-97-47.

ЗОЛОТИЙ РЯДОК В ІСТОРІЇ НАШОЇ ДЕРЖАВИ

(Закінчення.
(Початок на 1-й та 2-й стор.).

виробничі відносини ринкового характеру.

У практичному плані сьогодні нас найбільше непокоїть сільське господарство і харчова промисловість. Це наш сором перед усім світом, що, маючи третину світових чорноземів, не можемо прогодувати себе. Ми повинні не тільки відмовитися від закупівлі хліба і харчів, а й перетворити сільськогосподарське виробництво на потужну експортну галузь. Для цього треба змінити виробничі відносини на селі, добитися еквівалентного обміну між містом і селом, віддати землю тим, хто хоче і може на ній працювати. Тут у нас довгостроковий пріоритет і висока ймовірність швидкого успіху.

У плані індустріальної стратегії Україна повинна паралельно пройти три етапи — розвиток виробництва, що замінюють невигідний імпорт; нарощування потенціалу експортних галузей; розвиток конкурентоспроможних, наукоємних, екологічно чистих виробництв.

Коли ми здійснимо такі перетворення, то через деякий час матимемо ефективну економіку, яка забезпечить людям належний рівень життя, перетворить Україну в заможну європейську державу.

По суті, йдеться про трансформацію соціально-економічної системи. Провести її спроможні лише професійно компетентні люди, які є патріотами України і користуються довірою народу. Виходячи з таких критеріїв, треба сформувати уряд реформ і негайно розпочати їх проведення. Час не жде, ми не можемо й не маємо права залишити Україну на узбіччі цивілізації. Навпаки, наш прямий обов'язок перед нащадками — вивести її на широку дорогу благополуччя і процвітання.

Шановні учасники та гості! Серед основних напрямів утвердження української державності особливе місце посідають програми розбудови духовного життя і культури. Спираючись на неоціненні скарби, створені генієм українського народу, всіх національних груп нашої молодої держави, багатовікові традиції народної культури, досягнення світової цивілізації, ці програми мають забезпечити позитивні зміни в системі духовних цінностей нашого суспільства, в характері, світоглядних засадах наших громадян.

Здійснення цих програм ми починаємо не на голому місці, не з нуля. Українська духовна культура має свою багатовікову історію. Українці після всіх руїн і погромів уперто відновлювали свою оригінальну систему шкільництва, яка, зрештою, породила такі унікальні явища, як братські школи і перший у Східній Європі університет — уславлену Києво-Могилянську академію.

На жаль, доводиться сьогодні говорити про те, що досі дуже часто все починається й закінчується гаслами про духовне відродження, а воно зводиться до замилування фольклорно-етнографічною хутірською романтикою, наче й не було в Україні самобутніх філософських та культурологічних шкіл, новаторів у царині музичного, театрального, образотворчого мистецтва. І тільки органічно з'єднавши минуле й сьогодення, українська культура зробить, я переконаний, рішучий крок до свого дальшого плідного розвитку в незалежній Україні.

Дорогі друзі! Сьогодні можна констатувати, і це значне досягнення, що у світовому співтоваристві з'явилася нова незалежна держава, Українська держава. Держава, яка урочисто проголосила про намір будувати своє майбутнє на принципах демократії і поваги до загальновизнаних норм міжнародного права, на принципах позаблоковості, без'ядерного статусу, додержання прав і свобод людини.

Ми певні, що саме такий курс створюватиме найсприятливіші умови для нашого внутрішнього соціально-економічного розвитку, а також для цивілізованого входження України в європейський і світовий економічний простір.

Рішення Ради міністрів закордонних справ держав — учасниць Наради з безпеки і співробітництва в Європі (НБСЄ) про визнання України повноправною учасницею цього форуму, підписання Президентом України Хельсінкського Заключного акта і Паризької хартії для нової Європи дає нам можливість говорити про завершення процедури формального приєднання України як незалежної держави до НБСЄ.

Ставши в березні цього року повноправним членом такої нової міждержавної структури, як Рада Північноатлантичного Співробітництва, Україна активно включилася в її діяльність, зокрема виступила одним із співавторів ідеї створення на базі НАТО сил підтримання миру, які б діяли за мандатом НБСЄ.

Все це переконливо свідчить, що Україна успішно долає свій штучний відрив від Європи і включається в загальноєвропейський процес, маючи на цьому шляху добрі перспективи.

Здійснення радикальної економічної реформи, прискорення інтеграції економіки України у світове господарство на основі сучасного міжнародного поділу праці ми пов'язуємо з налагодженням плідного співробітництва з впливовими міжнародними торгово-економічними і фінансовими установами, такими, як Генеральна угода з тарифів і торгівлі, Міжнародний валютний фонд, Світовий банк, Європейський банк реконструкції і розвитку.

Ми приходимо до них не з простягнутою рукою, не шукаючи гуманітарної допомоги, а з планами конкретного співробітництва в реалізації перспективних економічних програм. Ми ставимо завдання здійснити такі кроки, щоб процес інтеграції України в світове економічне співтовариство став необоротним. Адже зовнішня політика — це надзвичайно відповідальна справа.

Ми маємо її концепцію, але нам ще не вистачає досвіду в стратегії і тактиці, ми нерідко позбавлені своєчасної інформації, глибокого аналізу і прогнозування, не вистачає досвідчених кадрів. Словом, велика робота і в цій сфері ще попереду.

Користуючись нагодою, я хотів би щиросердно привітати присутніх у цій залі послів дружніх нам держав, висловити впевненість, що їх діяльність у столиці вільної України служитиме зміцненню наших зв'язків з миролюбним демократичним світовим співтовариством.

І, нарешті, окремо хочу сказати про питання національної безпеки, в тому числі військового будівництва. Ми змушені приділяти їм серйозну увагу. Саме змушені, бо надто сумний і трагічний маємо досвід. В новому, широкому розумінні національну безпеку України визначаємо як стан захищеності життєво важливих інтересів особи (громадянина України), народу України в цілому і власне Української держави від внутрішніх і зовнішніх загроз. Причому важливою методологічною основою сказаного є розуміння національної безпеки України як невід'ємного елементу системи колективної (регіональної, європейської, міжнародної) безпеки в цілому.

Будівництво системи забезпечення національної безпеки України супроводжується розробкою та прийняттям відповідної системи законодавчих актів.

Для координації діяльності структур, які мають захищати національні інтереси України, створено Раду Оборони та Раду національної безпеки України. Метою діяльності є всебічний аналіз становища в різних сферах державного і суспільного життя та розробка комплексних пропозицій та проектів рішень Президента України щодо реалізації політики у сфері захисту національних інтересів.

Попри всю складність сьогоднішнього життя багато уваги приділяємо також розробці й негайній реалізації нашої оборонної програми заради того, щоб більше ніколи на порозі України не з'являлися чужинці з недобрими намірами, щоб уберегти нашу Вітчизну від можливих зазіхань.

Україна нікому не загрожує. Ми урочисто заприсяглися перед усім світом, що будемо без'ядерною, позаблоковою, нейтральною державою. Але ми хочемо бути державою, здатною захистити свої кордони. І кордони ті будемо визначати ми, а не хтось інший за межами Української держави. І на нашій вільній українській землі ніколи не буде жодного чужоземного вояка. Так само, як український солдат ніколи не ступить на чужу землю із загарбницькою метою.

Особливо актуальним є нині і на перспективу питання про наші відносини з Росією, Білоруссю, іншими державами СНД. Історією судилося Україні жити на цій планеті поряд з ними, бути сусідами. Економіки наших держав природно, органічно доповнюють одна одну, що за нормальної взаємодії може слугувати гарним підмурком для швидкого піднесення добробуту, заможності народів наших.

В Україні нема й не буде проблеми російськомовного населення, проблеми російської меншості. Росіяни вже сьогодні мають в Українській державі всі можливі політичні, економічні, культурні права, є повноправними її громадянами. Але ми сподіваємося, що все це матимуть і українці в Росії.

Я переконаний, що Україна, Росія, Білорусь, інші держави житимуть у злагоді, у мирі як рівні члени світового співтовариства, співтовариства вільних, демократичних, економічно розвинутих, миролюбних держав.

Дорогі співвітчизники!

Вельмишановні гості України!

Дорогі друзі!

Якщо на цьому найвідповідальнішому етапі нашої історії ми не розв'яжемо двох кардинальних завдань: не подолаємо економічної кризи і не консолідуємо всі політичні сили України, то шанс побудувати незалежну Українську державу може стати нездійсненним.

Свого часу Михайло Грушевський писав з цього приводу: «Мусимо згромадитись навколо сеї мети всі, скільки нас є свідомих і відданих інтересам нашої батьківщини. Збиратися в тісну і компактну фалангу, відложивши всі партійні і групові різниці, всі міркування про партійні вигоди та інтереси». І далі — «Всяке ухилення від роботи, від відповідальності, від сповнення того обов'язку, який накладається моментом, — являється дезертирством, не гідним громадянина. Всяка самочинність, ухилення від громадської чи національної дисципліни являється недопустимим злочином».

Тому всякий, хто свідомо ставить себе в цій боротьбі над Законом, має ним бути і покараний. Ми будемо усіма легальними засобами захищати свою молоду державу і нікому не дамо її на поталу.

Йдеться ж бо про надто серйозні речі. Про долю нашого народу. Про наше майбутнє суспільство, де люди будуть рівними не в злиднях, а в можливості реалізації свого творчого потенціалу в умовах вільної економічної діяльності, в системі гарантованого соціального захисту. Йдеться про будівництво правової, демократичної держави. Держави українців, росіян, євреїв, татар, поляків, угорців, болгар, усіх, хто живе під високим синім українським небом, працює на золотих українських нивах. Це також і їхнє небо, це їхня земля. Вони рівні серед рівних, вільні громадяни України. Доля України — це їхня доля.

Кожен, хто живе на нашій благословенній землі, має як молитву повторювати пророчі слова нашого великого Кобзаря:

І на оновленій землі
Врага не буде супостата,
А буде син, і буде мати,
І будуть люди на землі.

Сьогодні можна дискутувати, багато це чи мало — рік існування власної державності. Звичайно, для історії — це мить, але в історичній долі нашого багатостраждального народу — це найвище досягнення і велика наша гордість.

Користуючись нагодою, хотів би від усього серця поздоровити народ України, всіх українців світу з цією славною датою і побажати всім нам нових звершень в ім'я України!

* * *

До учасників урочистого засідання звернувся також Президент Української Народної Республіки в екзилі Микола Плав'юк, який побажав нашому народові успіхів у розбудові незалежності України і передав Президентові України Заяву і Грамоту про складання повноважень і припинення діяльності Державного центру УНР в екзилі.

Далі слово для ознайомлення присутніх з текстом Маніфесту політичних партій, рухів, об'єднань, угруповань, громадських організацій України, екзильних адміністрацій та середов зарубіжного українства, лейтмотивом якого є заклик до єдності в ім'я побудови незалежної держави, було надано народному депутатові України Івану Драчу.

Голова Верховної Ради України Іван Плющ у заключному слові ще раз привітав народ України, всіх українців, що живуть за межами нашої держави, з Днем незалежності, подякував за привітання, що надійшли на адресу парламенту і уряду, побажав усім наснаги в досягненні наміченої мети.

Після винесення Державного прапора України урочисте засідання оголошується закритим. Лунає Гімн України.

Потім для учасників урочистого засідання було дано святковий концерт.

Л. БРОВЧЕНКО,
В. ТУГЛУК,
спеціальні кореспонденти «Голосу України».

Фото
Олександра КЛИМЕНКА.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.

РЕДКОЛЕГІЯ: Сергій ПРАВДЕНКО, головний редактор; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-44.

⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.

Загальний тираж 447.500

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311161.

1 2 3 4 5 6 7 8 9